

ĐẶC
SẢN

TIN & SỐNG

CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA LIÊN HỘI TIN LÀNH BÁP-TÍT VIỆT NAM, BẮC MỸ

Số Mùa Hè 2024

TRƯỞNG THÀNH MATURE IN CHRIST

Chào Mừng Đại Hội Báp-tít 2024 tại Atlanta, GA

ĐẠI HỘI BAPTÍT 2024

EPHESIANS 4:13

...cho đến khi tất cả chúng ta được hiệp
một trong đức tin và trong sự hiểu biết
Con Đức Chúa Trời, đạt đến mức trưởng
thành, tới tâm thước vóc dáng trọn vẹn
của Đấng Christ. Ê-phê-sô 4:13

TRƯỞNG THÀNH

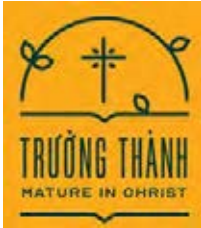
MATURE IN CHRIST

ĐẶC
SẢN

TIN & SÔNG

Số Mùa Hạ 2024

- 05. **Lời Ngỏ** - MS Christian Phan Phước Lành
- 06. **Một Người Trưởng Thành** - MS Lê Minh Thảo
- 11. **Điều Tôi Muốn** - MS Lê Hồng Phúc
- 14. **Trí Tặc Máy Điện Toán** - MS Nguyễn Anh Tuấn
- 17. **Thơ: Chung Ngày Đại Hội** - Phúc Lành
- 18. **Thư Ê-phê-sô 4:13** - MS Nguyễn Văn Trọng
- 26. **Chúng Đạo Sống Đạo** - MS Hà Quan Ngọc
- 32. **Trẻ Thơ & Người Trưởng Thành** - Thiên Gia Vĩnh
- 36. **Thơ: Phải Tạ Ơn Chúa** - Liên Hội
- 42. **Cơ Quan Huấn Luyện Phát Triển HT** - MS Hà Quan Ngọc
- 41. **Giới Thiệu Đặc Trách Kết Nối Lãnh Đạo** - CS Hồng Phù Xương
- 42. **Trang Bị Khải Tượng** - MS Christian Phan Phước Lành
- 46. **Bàn Thờ** - MS Phan Phước Lành
- 52. **Thơ: Trưởng Thành Trong Chúa** - Thanh Hữu
- 57. **Chương Trình Hiệp Tác** - Liên Hội
- 58. **Trưởng Thành Tâm Linh** - MS Ngô Việt Tân
- 62. **Châm Rễ** - MS Nguyễn Trọng Vinh
- 70. **Sống Cho Lý Lịch Hay...** - MS Hà Quan Ngọc (dịch)
- 75. **Truyền Giáo và Huấn Luyện** - MS Lê Hồng Phúc

Lời Ngỏ

Kính chào Quý Đại Hội trong Danh của Chúa Cứu Thế Giê-Su Christ, Chúa chúng ta,

Thấm thoát một năm đã trôi qua kể từ Đại Hội 2023 thật phước hạnh tại Washington DC. Năm nay Đại Hội được tổ chức tại Vùng Atlanta yêu quý. Cảm ơn quý Hội Thánh đã cầu nguyện, ghi danh và tham dự Đại Hội. Cảm ơn Ban Chấp Hành, Ban Điều Hành, Ban Tổ Chức Đại Hội, Ban Yểm Trợ Đại Hội và các Ban Ngành trực thuộc Liên Hội Tin Lành Báp-Tít Việt Nam, Bắc Mỹ làm việc suốt thời gian dài để tổ chức kỳ Đại Hội năm nay. Tôi xin tạ ơn Ba Ngôi Thiên Chúa về tinh thần kính yêu Chúa, yêu thương nhau và sẵn sàng phục vụ của toàn thể quý vị để có một Đại Hội kết quả!

Chủ đề của Đại Hội 2024 là **TRƯỞNG THÀNH** dựa trên câu gốc Ê-phê-sô 4:13. Có bảy lãnh vực trưởng thành sẽ được nhấn mạnh đến qua bảy bài giảng: Cầu Nguyện, Đức tin, Lời Chúa, Sự tin kính, Việc ra đi rao Tin Mừng, Sự hiệp tác, và Sự làm công việc lành Chúa sẵn sàng. Cầu xin Thiên Chúa ban cho kỳ Đại Hội này được đầy ơn Ngài hầu mang lại sự thỏa lòng và nhiều thành quả cho công việc Nhà Chúa. Có như vậy, chúng ta bước vào một năm mới, chuẩn bị kỷ niệm 50 năm Hội Thánh Baptist Việt Nam được thành lập tại Hoa Kỳ để tôn vinh Thiên Chúa và nói về Việc Diệu Kỳ của Ngài làm như trong Thi Thiên 105:2, qua đó, chúng ta cũng đôn đốc nhau về khả tượng chung của Liên Hội.

Thay mặt Ban Điều Hành, kính chúc quý Đại Hội được tràn đầy ơn Chúa!

Mục sư Christian Phan Phước Lành
Giám đốc Điều hành

MỘT NGƯỜI TRƯỞNG THÀNH

Tạ ơn Chúa rằng năm nay Đại Hội có chủ đề về sự trưởng thành. Đây là cơ hội tốt để chúng ta cùng nhau suy nghĩ về việc làm thế nào để chúng ta trở nên một người trưởng thành trong Chúa. Kính mời quý ông bà, anh chị, em cùng suy ngẫm với tôi về nhân vật Giô-sép trong sách Sáng Thế Ký để chúng ta học được những nguyên tắc của sự trưởng thành. Câu chuyện mà chúng ta sẽ học với nhau được chép trong sách Sáng Thế Ký 50:15 – 21.

Câu 15 – 18 chép rằng: *"Các anh Giô-sép thấy cha mình chết rồi, thì nói với nhau rằng: Có lẽ Giô-sép sẽ ganh gét chúng ta, và trả thù việc ác chúng ta đã làm cho người chằng. Các anh bèn sai người đến nói cùng Giô-sép rằng: Trước khi qua đời, cha em có troĩ rằng: Hãy nói lại cho Giô-sép như vậy: Ôi! xin hãy tha điều ác, tội phạm của các anh con đi, vì chúng nó đã lỗi cùng con đó; nhưng bây giờ cha xin con hãy tha tội kẻ tội tớ của Đức Chúa Trời cha. Nghe qua mấy lời này, Giô-sép bèn khóc. Chính các anh người đến sắp mình xuống dưới chân mà nói rằng: Các anh đây thật là kẻ tội tớ của em đó."*

Những câu này cho chúng ta thấy các anh của Giô-sép đang lo sợ Giô-sép sẽ trả thù về những việc làm ác độc mà họ đã gây ra cho Giô-sép khi trước. Các anh không dám xin Giô-sép tha thứ. Vì vậy, họ phải dùng đến một câu nói như là di ngôn của Gia-cốp để Giô-sép bao dung cho họ. Họ nói: *"Trước khi qua đời, cha em có troĩ chẵn rằng: Hãy nói lại cho Giô-sép như vậy: Ôi! xin hãy tha điều ác, tội phạm của các anh con đi, vì chúng nó đã lỗi cùng con đó; nhưng bây giờ cha xin con hãy tha tội kẻ tội tớ của Đức Chúa Trời cha."*

Gia-cốp cũng đã chết rồi nên chúng ta không biết những điều các anh Giô-sép nói là chân thật được bao nhiêu phần trăm. Sau đó, các anh của Giô-sép còn quỳ xuống xin tha. Đang khi các anh của Giô-sép sắp

minh trước mặt Giô-sép thì Giô-sép làm gì?

Câu 19 chép: "*Giô-sép đáp rằng: Các anh đừng sợ chi, vì tôi há thay mặt Đức Chúa Trời sao?*"

Trước nhất, Giô-sép không thay mặt Chúa để báo thù. Trong câu 19, Giô-sép nói: "*Giô-sép đáp rằng: Các anh đừng sợ chi, vì tôi há thay mặt Đức Chúa Trời sao?*"

Giô-sép ý thức rằng đoán xét để định tội người khác là việc của Chúa, chứ không phải việc của Giô-sép. Đó chính là sự kính sợ Chúa và tôn trọng thẩm quyền của Chúa. Nếu Chúa muốn định tội các anh của Giô-sép thì Chúa sẽ có cách của Chúa, chứ Giô-sép không giành lấy việc đó. Do đó, người trưởng thành phải là người kính sợ Chúa.

"Kính sợ Chúa" là một đức tính tốt. Nước Mỹ ban đầu cũng được xây dựng trên nền tảng này. Vị quốc phụ của nước Mỹ là Benjamin Franklin đã nói: "Fear God, and your enemies will fear you / Hãy sợ Chúa, thì kẻ thù sẽ sợ bạn."

Thực tế cho chúng ta thấy rằng khi một người nào đó không kính sợ Chúa thì họ sẽ phó thân mình cho tội lỗi. Do đó, một xã hội kính sợ Chúa sẽ tốt hơn một xã hội không kính sợ Chúa. Chúng ta không có một quốc gia hay một cộng đồng nào hoàn hảo, nhưng nếu một quốc gia đó hay cộng đồng đó là sự kính sợ Chúa thì nơi đó sẽ là đáng sống hơn.

Đặc tính thứ hai của một người trưởng thành được Giô-sép bày tỏ ở câu kế tiếp:

"Các anh toan hại tôi, nhưng Đức Chúa Trời lại toan làm điều ích cho tôi, hầu cho cứu sự sống cho nhiều người, y như đã xảy đến ngày nay, và giữ gìn sự sống của dân sự đông đảo"

Giô-sép biết rằng các anh đã mưu tính làm hại ông. Nhưng Giô-sép cũng biết rằng Đức Chúa Trời đã dùng chính những hành động đó để chuyển hóa nó thành điều tốt. Giô-sép đã nhìn thấy đôi bàn tay vô hình của Đức Chúa Trời đang hành động. Trong sự khôn ngoan tuyệt đối của

Chúa, Chúa hoàn toàn có thể biến những điều xấu trở thành điều tốt. Vì vậy, người trưởng thành trong đức tin phải là người nhìn thấy được bàn tay của Chúa hành động trên cuộc đời mình.

Giô-sép tuy chưa có đọc Rô-ma 8:28, nhưng Giô-sép biết được lẽ thật trong câu Kinh Thánh đó. Sử đồ Phao-lô đã chép rằng: "*Vả, chúng ta biết rằng, mọi sự hiệp lại làm ích cho những kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định.*" Để áp dụng được câu này, người đó phải có một kinh nghiệm thần học về Chúa. Giô-sép đã tin rằng Đức Chúa Trời có thể chuyển hóa những đau khổ, thiệt thòi, thất vọng của mình để trở nên phước hạnh hoặc ích lợi cho người khác. Đó là lý do vì sao con cái Chúa không cần tin vào sự rủi ro, vì chúng ta thấy được bàn tay của Chúa trong mọi sự, Mục sư C.H. Spurgeon đã từng nói như thế.

Rồi Giô-sép thể hiện yếu tố khác của một người trưởng thành trong câu kế tiếp: "*Vậy, đừng sợ, tôi sẽ cấp dưỡng các anh và con cái của anh. Đoạn, Giô-sép an ủi các anh, và thấy lời êm dịu mà nói cùng họ.*" Với câu này, Giô-sép khẳng định rằng: Tôi sẵn sàng tha thứ cho các anh. Thêm nữa, tôi sẽ chu cấp cho gia đình các anh mọi điều cần thiết. Chẳng những Giô-sép tha thứ cho các anh, mà Giô-sép còn phục vụ cho các anh bằng hành động cụ thể nữa. Đây chính là một đức tính khác của một người trưởng thành: tha thứ và phục vụ.

Cuối câu 21, Kinh Thánh chép: "*Vậy, đừng sợ, tôi sẽ cấp dưỡng các anh và con cái các anh. Đoạn, Giô-sép an ủi các anh, và lấy lời em dịu mà nói cùng họ*" Giô-sép đã không cư xử theo xác thịt là: Kiêu ngạo khi mình đã đúng và các anh đã sai. Ở đây, Giô-sép chọn giữ thái độ nhu mì bằng cách lấy lời êm dịu mà nói cùng các anh.

Nhìn lại cuộc đời của Giô-sép, chúng ta thấy:

1. Một người trưởng thành là khi người đó gặp nhiều gian nan mà lòng kính sợ Đức Chúa Trời vẫn không có gì thay đổi.

2. Người đó thấy được sự hành động của Chúa trên đời sống

của mình.

3. Có một tấm lòng bao dung, tha thứ.

4. Trải qua nhiều nỗi cực nhọc nhưng người đó vẫn muốn tiếp tục phục vụ.

Thật ra, nếu không có thử thách thì không ai có thể trưởng thành hay lớn lên trong đức tin được. Một Cơ Đốc Nhân trưởng thành là người học và thực hành theo Lời Chúa ngay cả trong thử thách.

Mục sư Lê Minh Thảo

ĐIỀU TÔI MUỐN

Con người thường mong ước có được nhiều điều thay vì chỉ một điều. Người ta thường muốn có được các thứ theo nhu cầu mình đang cần. Đa-vít, lúc chưa lên ngôi vua cai trị dân Do Thái thì chỉ mong muốn một điều, đó là được ở trong nhà của Chúa. Thi-thiên 27:4 chép: *"Tôi đã xin Đức Giê-hô-va một điều, và sẽ tìm kiếm điều ấy! Đó là tôi muốn trọn đời tôi được ở trong nhà Đức Giê-hô-va, để nhìn xem sự tốt đẹp của Đức Giê-hô-va, và cầu hỏi trong đền của Ngài."* Thi-thiên 27 là một trong những bài Thánh thi mà Đa-vít cảm tác để ca tụng Chúa trong cảnh hoạn nạn, thử thách. Qua kinh nghiệm của Đa-vít, mời bạn cùng tôi suy gẫm ba điều mong muốn cần thiết trong đời sống con người.

1. Tôi Muốn Đi Trong Sự Sáng Của Chúa

Thi-thiên 27:1-3 chép: *"Đức Giê-hô-va là ánh sáng và là sự cứu rỗi tôi: Tôi sẽ sợ ai. Đức Giê-hô-va là đồn lũy của mạng sống tôi: Tôi sẽ hãi hùng ai."* Đa-vít biết rõ Đức Chúa Trời đã bảo vệ mình khỏi những sự tấn công của kẻ thù. Bây giờ, dù vẫn còn ở trong cảnh ngộ khó khăn nhưng lòng ông không nao núng, lo sợ chút nào vì ông biết rõ một điều, đó là Đức Giê-hô-va là ánh sáng và là sự cứu rỗi của ông. Chữ "ánh sáng", theo nghĩa bóng chỉ về sự sống đầy trọn ở trong Chúa. Chữ "sự cứu rỗi" chỉ về Đức Giê-hô-va là Đấng Cứu Rỗi. Đa-vít muốn nói rằng Đức Giê-hô-va là sự sống đầy đủ trọn lành trong phương diện thể chất và là Đấng Cứu rỗi

linh hồn ông trong phương diện tâm linh. Những khúc quanh trong cuộc đời giúp con dân Chúa biết rõ Đức Chúa Trời mình nhiều hơn. Chúa biết rõ chúng ta hơn là ta biết rõ Chúa. Mong ước chung của người tin theo Chúa là được biết rõ Chúa nhiều hơn mỗi ngày. Sứ đồ Phao Lô nói rằng: *"Tôi cũng coi hết thấy mọi sự như sự lỗ, vì sự nhận biết Đấng Christ Giê-su, Chúa tôi, là quý hơn hết."* (Phi-líp 3:8). Bạn có biết rõ Chúa chưa? Bạn có đi trong sự sáng và nhận sự cứu rỗi từ Chúa ban cho chưa? Hãy đến với Chúa để biết Ngài, tiếp nhận ánh sáng và sự sống đời đời.

Đại đế A-lich-sơn (Alexander) của Hy Lạp, lúc còn nhỏ là một cậu bé thông minh. Một hôm cha cậu mua phải một con ngựa khó tính. Con ngựa này không ai dạy dỗ nổi, dù là những người rất chuyên môn về ngựa cũng phải chịu. Thế mà, đối với Alexander, việc đối phó với con ngựa ấy không có gì là khó cả. Có người hỏi cậu về bí quyết cậu đã dùng để khắc phục con ngựa khó tính ấy, thì cậu trả lời: *"Chẳng có gì lạ. Tôi đã xét kỹ và thấy con ngựa này rất sợ cái bóng của nó. Vì vậy, chỉ cần quay nó hướng về mặt trời để nó không thấy cái bóng của nó mà thôi."* Nhiều khi chúng ta, vì bóng của đời người mà sợ hãi. Nhưng nếu để mặt hướng về mặt trời công nghĩa là Chúa Cứu Thế Giê-su, thì bóng tối sẽ không còn và sự sợ hãi cũng tiêu tan. *"Vi Giê-hô-va Đức Chúa Trời là mặt trời và là cái khiên. Đức Giê-hô-va sẽ ban ân điển và vinh hiển"* (Thi-thiên 84:11).

2. Tôi Muốn Ở Trong Nhà Chúa

Thi-thiên 27:4-6 chép: *"Tôi đã xin Đức Giê-hô-va một điều, và sẽ tìm kiếm điều ấy! Ấy là tôi muốn trọn đời được ở trong nhà Đức Giê-hô-va, Để nhìn xem sự tốt đẹp của Đức Giê-hô-va, Và cầu hỏi trong đền của Ngài."* Đa-vít cầu xin Đức Chúa Trời là được ở trong nhà Ngài trọn đời. Chữ "Ở trong nhà Chúa" chỉ về sự hiện diện của Chúa. Được ở trong sự hiện diện của Chúa là một phước hạnh không có gì có thể so sánh bằng. Được ở trong sự hiện diện của Chúa nói về sự Chúa đẹp lòng, thương xót, ban ân huệ cho con dân Ngài. Làm sao con dân Chúa được ở trong sự hiện diện của Chúa? Kinh Thánh cho biết: Thứ nhất, Phải bước đi trong sự sáng của Ngài thì sẽ được tương giao với Ngài (1 Giăng 1:7-9). Con dân Chúa khi phạm tội không mất sự cứu rỗi, nhưng mất mối tương giao với Chúa. Thay vì trở nên ống dẫn phước cho nhiều người khác thì lại bị ngẹt ngòi, không xử dụng được. Khi phạm tội, con dân Chúa cần ăn năn, xưng nhận tội và trở lại mối liên hệ tâm linh với Thiên Chúa Ba

Ngôi. Thứ nhì, phải dọn sạch thân thể mình mỗi ngày vì thân thể mình là đền thờ của Chúa ngự (1 Cô-rinh-tô 6:19; 1 Giăng 1:9).

Bạn đang cầu xin Chúa điều gì? Hãy có lòng ước ao được ở trong sự hiện diện của Chúa mỗi ngày. Người sống "Kính Chúa yêu người" luôn muốn ở trong sự hiện diện của Chúa mỗi ngày. Mọi người đều cần được ở trong sự hiện diện của Chúa để nhìn thấy sự tốt đẹp của Ngài. Đó là lời cầu xin phước hạnh nhất!

3. Tôi Muốn Được Chúa Nhậm Lời Cầu Xin

Thi-thiên 27:7 chép: "*Lạy Đức Giê-hô-va, xin nghe tiếng con kêu cầu với Ngài; Xin thương xót con và nhậm lời con.*" Đa-vít cần Chúa lắng nghe lời cầu xin của ông. Tại sao vậy? Vì lời cầu nguyện là quyền năng của Chúa thực thi trên đời sống con dân Chúa. Cầu nguyện để xin Chúa lay chuyển mọi vấn đề, giải quyết mọi nan đề. Phúc Âm Lu-ca 8:22-25 thuật lại câu chuyện bị bão biển. Các môn đệ Chúa đã kêu cầu Ngài giúp đỡ và Chúa đã giúp họ vượt qua cơn bão đó bình an. Trong mọi cơn bão trong đời sống, hãy tìm cầu Chúa để khẩn xin Ngài giúp đỡ. Đức Chúa Giê-su dạy rằng: "*Hãy xin, sẽ được; hãy tìm, sẽ gặp; hãy gõ cửa, sẽ mở cho.*" (Ma-thi-ơ 7:7-8). Chúa thường trả lời cầu xin của con dân Ngài trong bốn trường hợp: (1) Cho ngay tức khắc; (2) Không cho; (3) Chờ đợi; (4) Cho điều tốt hơn (Ma-thi-ơ 7:11).

Hôm nay, bạn đang cần điều gì? Bạn có cầu xin Chúa điều mình đang thật sự cần đó chưa? Hãy nhớ rằng Chúa dạy chúng ta gõ cửa. Chữ gõ cửa không có nghĩa chỉ gõ cho mình mà còn gõ cửa cho người khác nữa (Lu-ca 11:1-13).

Bạn đang cầu xin Chúa điều gì? Hãy có lòng mong ước được ở trong sự hiện diện của Chúa mỗi ngày. Chúng ta cần được ở trong sự hiện diện của Chúa để nhìn thấy sự tốt đẹp của Ngài. Đó là lời cầu xin phước hạnh nhất. Cầu xin Chúa dùng mọi cảnh ngộ thăng trầm của cuộc đời để giúp bạn biết Ngài nhiều hơn và được ở trong sự hiện diện của Ngài luôn. A-men.

Mục sư Lê Hồng Phúc

TRÍ TẠC MÁY ĐIỆN TOÁN

Computer hacker hay là 'trí tặc máy điện toán' là biệt danh của những người thông minh đến độ tìm ra được những điều sơ suất của một hệ thống máy điện toán. Họ biết cách lấy được những dữ kiện cần thiết hoặc thả những con virus tức là những con bọ để phá hỏng cả một hệ thống máy điện toán.

Những nhà lãnh đạo của Trung Quốc đã từng tuyên bố họ sẽ không thể đánh Mỹ bằng vũ khí quân sự nhưng họ sẽ phá hỏng máy điện toán. Nghe thấy như thế, các ông tướng chỉ huy ở bên Mỹ cũng thấy lo sợ, e rằng có một ngày khi bấm nút thì hỏa tiễn phi đạn sẽ không bay vì hệ thống computer đã bị phá hỏng. Trên lĩnh vực thương trường, có những hacker đã len lỏi vào các hệ thống điện toán của các ngân hàng, hay các công ty cung cấp dịch vụ thẻ tín dụng. Họ đã từng áp lực làm tiền các công ty này vì họ nói rằng đã có dữ kiện của hàng triệu khách hàng của các công ty. Để đổi đầu hay là lấy độc trị độc thì gần đây Bộ Quốc Phòng Hoa Kỳ đã tuyển dụng vài trăm hacker để giúp cho Hoa Kỳ tìm ra được những lỗ hổng trong hệ thống computer của Ngũ Giác Đài.

Kết quả, những hacker này đã tìm ra được khoảng đầu hơn 1000 lỗ hổng mà trong đó khoảng 300 lỗ hổng hết sức quan trọng có thể làm thất thoát dữ kiện hoặc khiến cho hệ thống computer của Ngũ Giác Đài bị tê liệt. Để chi phí cho dự án này nghe đâu Bộ Quốc Phòng chỉ tốn \$150,000 thay vì hàng triệu đô la để thuê mượn một công ty làm chuyện này. Tôi nghe có một nhà truyền thông đã bình luận rằng thật ra lỗ hổng lớn nhất của những trò chơi phá phách nhau thế này không phải là những lỗ hổng kỹ thuật mà là lỗ hổng về tiền. Chúng ta biết câu 'có tiền mua tiên cũng được'. Muốn phá một hệ thống computer nào người ta chỉ việc chi ra một số tiền lớn đủ để mua những trí tặc có khả năng xâm nhập vào các hệ thống computer đó.

Người viết suy nghĩ đến một hệ thống điện toán tinh vi nhất trần gian.

Đó là chính con người của chúng ta. Các nhà khoa học đã chứng minh rằng hiện nay không có một máy computer nào có nhiều bộ phận li ti tinh vi như bộ óc của con người. Đấng Tạo hóa đã dựng nên một tạo vật tuyệt vời. Cho dù bây giờ người ta đã làm nên những người máy robot mà có thể hoạt động gần giống như một con người bình thường nhưng nếu so sánh thật sự thì vẫn còn thua kém người thật rất xa.

Người viết bài lại nhận ra vẫn còn có những lỗ hổng trong máy điện toán tinh vi do Đấng Tạo Hóa dựng nên. Những lỗ hổng đó có liên hệ đến những chữ 'T'. Những lỗ hổng làm cho hư hỏng một cuộc đời của một người bình thường, ảnh hưởng đến tiếng tăm, uy tín của những người lãnh đạo, phá nát hạnh phúc của gia đình và gây nên tổn hại không ít cho "cô dâu" tuyệt vời của Chúa Cứu thế, đó là Hội thánh. Lúc nào chúng ta cũng nghe thấy có những nhà lãnh đạo tinh thần bị đốn gục bằng những chữ 'T': Tình, Tiền, Thế lực, Thú vui trần gian. Mỗi khi nghe thấy một bạn đồng lao bị đốn ngã như thế tôi thấy kinh sợ và không biết bao giờ thì đến phiên mình đây?

Đó có phải vì con dân Chúa chưa cầu nguyện hết lòng cho Mục sư của mình không? Hay là những người được Chúa chọn lãnh đạo trong một phút yếu lòng đã sa ngã chẳng? Thật ra có rất nhiều yếu tố, có rất nhiều lý do để bào chữa nhưng có lẽ chúng ta đã không tìm cách ngăn ngừa để cho những lỗ hổng đó bị tên Tổ sư ba xạo – Father of Lies- xâm nhập bằng mọi cách. Thế thì thuốc chữa là gì? Một lần nữa rất là căn bản, khi có mối tương giao cá nhân với Chúa Cứu Thế, với Đức Chúa Trời một cách đúng đắn, mật thiết thì tôi tin rằng chúng ta có thể thoát được mọi thứ cạm bẫy, lừa bịp của Satan.

Sứ đồ Phi-e-rơ đã khuyên nhủ như trong II Phi-e-rơ 1 rằng: *"Nếu anh em bận rộn về những công việc tốt lành tôi kể trên thì không có những cơ hội, thì giờ để anh em phạm tội nữa"* (diễn ý). Ước mong con dân Chúa sẽ chăm chú thực hiện những điều này để có thể che lấp những lỗ hổng khiến chúng ta bị đốn gục bất cứ lúc nào.

Mục Sư Nguyễn Anh Tuấn

Chung Nguyện Đại Hội

Lòng rộn rã tham gia Đại Hội
Vui mừng thay nhóm họp về đây.
Tạ ơn Thiên Chúa tỏ bày
Tình yêu vô đối, không tày được đâu!
Ân điển Chúa cao sâu vời vợi
Vượt hơn ngàn tinh tú bể khơi
Vì yêu nhân thế xuống đời
Giê-su Cứu Chúa, Con Trời giáng sinh.
An bình bấy tin vào Đấng Thánh
Phước hạnh thay được sống trong Cha
Anh em yêu dấu một nhà
Một thân trong Chúa vui ca ngợi Ngài.
Sau Đại Hội mỗi người về lại
Vâng lời Cha vui bước gần xa
Mang Tin Mừng đến muôn nhà
Dẫn người cùng đến với Cha trên trời.

Phước Lành

TRƯỜNG THÀNH
MATURE IN CHRIST

THƯ Ê-PHÊ-SÔ
4:13

Trong thư Ê-phê-sô 4:13, Sứ đồ Phao-lô cho thấy Đức Chúa Trời muốn con dân Ngài nhận biết mục đích cuối cùng phải hướng đến trong quá trình đầu tư và rèn luyện nếp sống Cơ Đốc, đó là cho đến khi tất cả chúng ta đều đạt đến sự hiệp nhất trong đức tin và trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời để trở nên người trưởng thành, đạt đến tầm vóc đầy trọn của Đấng Cứu Thế. Dĩ nhiên trong cõi đời này chúng ta vẫn còn sống với con người xác thịt nên không bao giờ có thể hoàn toàn đạt được tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Cứu Thế được. Cho đến chừng mang ý nghĩa mục tiêu tối hậu. Mục sư phải trang bị cho tín đồ hầu việc Chúa cho đến khi nào những điều sau đây được thực hiện trong Hội Thánh:

- **Hiệp một trong đức tin và trong sự hiểu biết Chúa.**
- **Trưởng thành (thành nhân).**
- **Trở nên giống như Chúa Giê-su (tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ).**

1. Thứ nhất, hiệp một trong đức tin là hiệp một trong cùng một niềm tin. Sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời (c. 13b) nhấn mạnh đến hiểu biết trong kinh nghiệm, không phải chỉ hiểu biết trong tâm trí thứ nhất, gây dựng sự hiệp một trong đức tin. Để Hội Thánh có sự hiệp một trong niềm tin căn bản về Chúa Giê-su và các giáo lý căn bản về Đấng Christ thì mỗi Cơ Đốc nhân cần phải được dạy dỗ đúng đắn về nền tảng của đức tin trong Chúa.

Thứ hai, gây dựng Hội Thánh hiệp một trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời. Ngoài sự hiệp một trong đức tin và nếp sống yêu thương, Hội Thánh cần được dạy dỗ đầy đủ về Chúa Cứu Thế Giê-su để con dân Chúa hiệp một với nhau trong sự hiểu biết Chúa cách rõ ràng và chân thật. Nói cách khác, mỗi Cơ Đốc nhân không phải chỉ cần tin Chúa là đủ, nhưng trong những tháng ngày bước đi với Chúa, cần phải

liên tục đầu tư và rèn luyện nếp sống Cơ Đốc của mình cho đến khi đức tin được vững chắc và sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời được đầy trọn. Cụm từ "cho đến chừng" nói lên tinh thần rèn luyện nếp sống Cơ Đốc của chúng ta không phải một sớm một chiều là đủ nhưng là một quá trình rèn luyện lâu dài cho đến khi đạt đến mục đích. Như vậy, hiệp một trong đức tin và hiểu đúng chân lý của Lời Chúa là ý muốn của Đức Chúa Trời vì đó là nền tảng cho nếp sống Cơ Đốc của con dân Chúa và cũng là nền tảng để tăng trưởng tâm linh. Để thực thi lời dạy của Chúa, chúng ta phải ưu tiên dành thời gian học hỏi Lời Chúa và giữ mối tương giao với Chúa mỗi ngày. Chỉ có Lời Chúa mới giúp chúng ta không sai lạc trong nếp sống Cơ Đốc để có thể làm muối của đất, ánh sáng của thế gian.

"Hiệp nhất trong Thánh Linh": Đây là một đề tài lớn, cần nhiều trang giấy để trình bày, chúng tôi chỉ xin vắn tắt để bạn hiểu rõ. Trước tiên sự hiệp nhất trong Thánh Linh được thực hiện bằng ân tứ và hoạt động của Thánh Linh. Sự hiệp nhất đây là trong hành động, trong phục vụ chứ không phải hiệp nhất trong lý thuyết hay tuyên ngôn. Hiệp nhất trong công tác nghĩa là cùng một mục đích, cùng một tiêu chuẩn, cùng theo một kỷ luật. Công tác không thể hoàn thành nếu mỗi người theo mục đích riêng, không có tiêu chuẩn và không theo trật tự luật lệ nào cả.

2. Nên bậc thành nhân nói đến sự trưởng thành tâm linh. Bậc thành nhân chỉ về một con người hoàn toàn. Hội Thánh nên bậc thành nhân là "Hội Thánh mà mỗi người đều tư tưởng, suy xét và hành động đúng". Trách nhiệm của những người mang chức vụ mà Đấng Christ ban cho Hội Thánh là "Công việc của chức dịch" hay theo một số bản dịch là "Công việc phục vụ". Nói cách khác, vai trò của những người được kêu gọi vào những chức vụ đó là vai trò phục vụ. Họ là một đầy tớ cho dân sự của Đức Chúa Trời. Ý tưởng về sự phục vụ đó không phải là mới mẻ. Ý tưởng đó đã được ghi khắc trong các sứ đồ của Chúa Giê-su trong suốt chức vụ của Ngài. Chính Chúa Giê-su đã minh họa điều này rõ ràng nhất trước các môn đồ Ngài khi Ngài lấy khăn và chậu mà rửa chân cho họ. Chúng ta thấy rằng vai trò của những người mang chức vụ này là vai trò hầu việc cho Hội Thánh và cho Đấng Christ. Họ phải bắt chước Đấng Christ trong sự hầu việc của mình với Hội Thánh. Sứ

đồ Phao-lô cũng nhiều lần nói về mình là một đày tớ hay tôi tớ của Đấng Christ trong phần mở đầu của các thư tín của ông. Mục sư, thầy giảng, tiên tri và sứ đồ là những tôi tớ của Đấng Christ và họ phải nhận ra mình trong vị trí đó. Giáo sư là người dạy đạo, dạy Lời Chúa. Mục sư là người vừa truyền đạo, vừa dạy đạo, vừa chăn bầy.

Mục đích Chúa ban ân tứ cho những nhà lãnh đạo Hội Thánh là nhằm trang bị cho các tín hữu tham gia vào công tác phục vụ Hội Thánh, hiểu biết đúng về giáo lý, trưởng thành trong nếp sống đạo, hiệp nhất trong niềm tin và trong tình yêu thương lẫn nhau, đồng thời góp phần mở mang Nước Chúa ngày càng rộng lớn. Nhìn chung, nếu xem toàn Hội Thánh như đền thờ thì Chúa Giê-su là Đá Góc Nhà, các sứ đồ và các tiên tri là nền móng, các nhà truyền giáo mang thêm chất liệu xây cất, mục sư giáo sư làm cho ngôi nhà vững chắc, đẹp đẽ, xứng đáng là đền thờ, nơi ngự của Đức Chúa Trời (Ê-phê-sô 2:19-22). Có thể nói hai mục đích chính của Hội Thánh cần đầu tư là truyền đạo và dạy đạo. Truyền đạo để cứu người, mở mang Hội Thánh; dạy đạo để con dân Chúa được trang bị trở thành những người tiếp nối phục vụ sứ mệnh truyền đạo và dạy đạo.

Mỗi con dân Chúa từ người lãnh đạo Hội Thánh đến tín hữu cần phải tích cực trang bị bằng cách học Lời Chúa để trưởng thành, cùng nhau phục vụ trong công tác gây dựng và phát triển Nước Chúa trên đất. Bất kỳ mục sư nào công bố Lời Chúa rất cần phải nhận ra rằng Hội Thánh không được gây dựng nên bởi chính mình mục sư hay do nơi điều gì đó đặc biệt của mục sư đó mà người khác không có được, cũng như Hội Thánh không được gây dựng chung quanh trọng tâm là Mục sư. Mục sư phải là một tôi tớ, một tôi tớ khiêm nhường và trung tín của Chúa, sẵn sàng hy sinh của mình cho công việc Hội Thánh. Công việc của chức dịch là một sự phục vụ, cho đi chính mình vì nhu cầu của người khác. Thế thì trách nhiệm của những người được kêu gọi vào chức vụ đó là phải làm như thế. Và trách nhiệm của quý vị là dân sự của Đức Chúa Trời là tiếp nhận những tôi tớ như thế bằng tình yêu thương và chăm chú vào sứ điệp mà họ nhân danh Chúa mang đến cho Hội Thánh.

3. Tâm thức vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ là khuôn mẫu hay

thước đo của sự trưởng thành, nên bậc thành nhân (c. 13c) vì vậy nghĩa là trở nên giống như Chúa Giê-su, mang những đặc tính của Ngài, vì Chúa là con người trọn vẹn. Nếu đọc kỹ chúng ta sẽ thấy mục tiêu đặt trước chúng ta là sự trọn vẹn. Mục tiêu của chức vụ họ là sự trọn vẹn. Trọn vẹn trong sự hiểu biết, trong sự hiệp một trong đức tin nơi Đấng Christ hầu Hội Thánh có thể được nên thánh, trọn vẹn trong đời sống, để chúng ta có thể là những người bắt chước Đấng Christ. Đây là mục tiêu của chức vụ, mục tiêu của những người mang chức vụ này, dù mục tiêu đó có thể còn chưa đạt được khi chúng ta còn ở trên đất này, thế nhưng, đó vẫn là mục tiêu mà chúng ta hướng đến. Ấy là điều Hội Thánh Cơ Đốc phấn đấu đạt đến hầu chúng ta có thể là một dân tộc thiên thượng ngay trong hiện tại.

Mục tiêu này có thể ít nhiều là lý tưởng vì chúng ta thấy đều nhận thức rõ tình trạng tội lỗi của mình. Mục tiêu của Hội Thánh là thế nhưng

• **Thăm trang nhà của Liên Hội**
www.vnbaptist.org
www.daihoibaptit.org

• **Tải về app “Dai Hoi Baptit” để biết thêm thông tin**

• **Tìm mời Mục Sư Quản Nhiệm**

Có một số các Hội Thánh trong Liên Hội đang cần Mục sư quản nhiệm. Những quý vị đã tốt nghiệp trường Kinh Thánh và muốn được giới thiệu đi quản nhiệm Hội Thánh, xin vui lòng liên lạc:

Mục sư Phan Phước Lành
E-mail: phan1010@gmail.com
Phone: 206-240-2605

tội lỗi thường ảnh hưởng trên sự hiểu biết của chúng ta. Sự kiêu ngạo của chúng ta đôi khi cũng từ chối sự sửa dạy của người khác. Sự biếng nhác của chúng ta khiến chúng ta không học hỏi Lời Chúa cách chuyên cần hay chịu khó tìm tòi lẽ thật. Tuy nhiên, hy vọng và ao ước của chúng ta cho Đức Chúa Trời và Hội Thánh Ngài là được hiệp một trong tín lý và trong sự trọn vẹn của đời sống Cơ Đốc. Sự giảng dạy Lời Chúa nhằm vào mục tiêu là thúc đẩy sự hiệp một và tăng trưởng đó, là sự tăng trưởng trong lẽ thật của Tin Lành hầu chúng ta không còn bị day động như gió hay sóng biển hoặc bởi những tín lý và Tin Lành lầm lạc nhưng Hội Thánh Chúa chúng ta phải đứng vững trong Tin Lành, ấy chính là mục tiêu của chúng ta.

Khi nhìn vấn đề theo ánh sáng này, chúng ta thấy rằng mọi cuộc tranh luận về thần học đều có một mục tiêu là thống nhất nhiều hơn trong lẽ thật hầu chúng ta có thể phản ánh lẽ thật của Đức Chúa Trời một cách rõ ràng hơn cho thế gian. Mục tiêu của sự khai đạo, sửa trị, bẻ trách của chúng ta là để khích lệ người khác được trở nên giống Đấng Christ hơn, hầu chúng ta ngày càng giống một dân tộc thiên thượng như Chúa kêu gọi chúng ta vậy.

Tôi tin rằng đây chính là điều mà phần Kinh Thánh trong Ê-phê-sô đoạn 4 tại đây muốn nói đến nghĩa là, Hội Thánh Đấng Christ chúng ta khi lắng nghe sự rao giảng Tin Lành cách trung tín có thể phản chiếu càng nhiều hơn ảnh tượng của thiên đàng. Thế thì trách nhiệm của những người mang chức vụ như đã nêu là làm cho các thánh đồ được trọn vẹn. Chữ "làm trọn vẹn" trong tiếng Hy Lạp mang ý nghĩa là làm cho hoàn tất. Ý nghĩa của chữ này dưới dạng động từ ở một phần Kinh Thánh khác có ý nói đến một điều gì đó chưa được hoàn tất cần phải được hoàn tất, một điều gì đó còn chưa trọn vẹn cần được làm cho trọn vẹn. Và công việc làm cho các thánh đồ được trọn vẹn chắc chắn không phải là một việc mà mục sư hay sứ đồ tự sức mình làm cho Hội Thánh được.

Trách nhiệm đó là ở nơi sự giảng dạy về Tin Lành của Chúa Giê-su cho các thánh đồ của Đức Chúa Trời. Chúng ta thấy rằng các thánh đồ được trọn vẹn không phải vì những gì mà các mục sư nói hay làm mà bởi chính Cứu Chúa, bởi chính Tin Lành của Chúa Giê-su Christ

mà họ được nghe qua sự giảng dạy Lời Đức Chúa Trời của những mục sư trung tín. Trách nhiệm lớn nhất của những người mang chức vụ đó chính là giảng dạy về Đấng Christ và chỉ về một mình Ngài mà thôi, hướng dân sự của Đức Chúa Trời đến với sự cứu rỗi qua Đấng Christ bởi không có con đường cứu rỗi nào khác.

Công việc của mục sư thực chất không phải là kể những chuyện hài cho hội chúng cười hoặc thấy vui vẻ thoải mái. Công việc của mục sư là hướng hội chúng đến với Đấng Christ là Đấng làm cho hội chúng được trọn vẹn. Chúng ta thấy rằng đây là trách nhiệm của sứ đồ, tiên tri, thầy giảng, mục sư. Họ đều có một mục tiêu thật là giảng dạy Tin Lành hầu cho những ai lắng nghe Lời Đức Chúa Trời rao giảng có thể được kéo đến với Chúa Giê-su Christ là Đấng cứu chúng ta khỏi tội lỗi, là Đấng bị đoán xét thay cho chúng ta, và những ai lắng nghe sự giảng dạy đó có thể tin và xoay hướng khỏi con đường gian ác mình để được Đấng Christ làm cho trọn vẹn.

Theo Rô-ma đoạn 10-17, "Đức tin đến bởi sự người ta nghe, mà người ta nghe, là khi lời của Đấng Christ được rao giảng." Mục sư trung tín giảng dạy Lời Đức Chúa Trời hướng dẫn người ta đến tin nhận Chúa Giê-su Christ. Vì thế tôi tin rằng thánh đồ của Đức Chúa Trời cần lắng nghe chăm chú khi nghe giảng Lời Chúa. Nếu đây là trách nhiệm của những người công bố Lời Chúa, những người được Đức Chúa Trời linh cảm để viết Lời Ngài, tức là các sứ đồ và các tiên tri, nếu đây là trách nhiệm của họ thì quý vị phải chăm chú vào Lời mà họ công bố đó, rằng quý vị lắng nghe Tin Lành của Chúa Giê-su và đáp ứng bằng cách đặt lòng tin vào Lời đó, cầu xin Chúa mở lòng quý vị để hiểu được Lời Ngài đang được rao ra cho quý vị.

Không phải mục sư hay chính chúng ta thay đổi được lòng mình, nhưng ấy là công việc của Thánh Linh. Vì thế chúng ta cầu nguyện rằng khi chúng ta được nghe Lời Chúa thì tấm lòng và đời sống chúng ta được Ngài biến đổi. Điều quan trọng cần ghi khắc, ấy là "Đừng làm theo đời này" (Rô-ma 12:2), nhưng Đấng Christ phải là mẫu mực để chúng ta đổi mới. Phải nhìn xem Chúa là cội rễ và cuối cùng của đức tin (Hê-bơ-rơ 12:2) để bước tới trên linh trình theo Chúa. Chúng ta cần đầu tư và rèn luyện nếp sống Cơ Đốc mỗi ngày với mục đích nhắm tới

là ngày cuối cùng chúng ta sẽ "Nên bậc thành nhân, được tâm thước vóc giặc trọn vẹn của Đấng Christ." Học hỏi Lời Chúa và giữ mối tương giao với Ngài, qua đó, Đức Thánh Linh sẽ giúp chúng ta tăng trưởng trong nếp sống Cơ Đốc. Chúng ta là con cái Chúa cần kiểm điểm những lĩnh vực quan trọng trong cuộc đời theo Chúa, vì đây là thời điểm chấm dứt một giai đoạn cũ để chuyển sang giai đoạn mới.

Liên hệ với Chúa (Lu-ca 15:11-32):

Tôi có gần gũi, khăng khít với Chúa hơn các năm trước không? Tôi có tiến bộ trong lãnh vực "Vâng lời" không? Hay còn có một vài điểm chưa thuận phục ý chỉ của Chúa? Chúa có phải là "Chúa Tể" đời sống tôi chưa? Hay tôi vẫn thỉnh thoảng giành lại quyền lãnh đạo đời sống mình? Xét mối liên hệ cha con với Thiên Phụ Từ Ái, tôi đã đạt đến giai đoạn nào trong năm qua? Vẫn còn là "Đứa con phóng đảng?" Hay vừa mới trở về nhà Chúa? Vẫn còn là "Đứa con lớn" bề ngoài ở gần Cha nhưng trong lòng cách xa Cha? Hay đã tâm đầu ý hợp với Cha?

Liên hệ với người:

-Với anh em trong Chúa (Ê-phê-sô 4:2,12-13): Tình yêu thương anh em tín hữu có tăng thêm hay vẫn đứng yên một chỗ? "Đức tin tỏ ra việc làm" của tôi đối với Hội Thánh tăng hay giảm? Tôi có trung tín làm phận sự "giữ bày" tôi không? Những "đứa em" mà Chúa giao cho tôi chăm sóc? Hay tôi đã đánh mất một vài đứa rồi?

-Với người chưa tin Chúa "Tôi mắc nợ cả người Do Thái lẫn người Hy Lạp" (Rô-ma 1:14). Tôi có trung tín chỉ đường cho người ta đến với Chúa hơn các năm trước không? Hay tôi đã trở thành một thứ "Chướng ngại vật" ngăn trở người ta đến với Chúa vì nếp sống, thái độ, ngôn ngữ, cử chỉ của tôi? Năm qua tôi đã giới thiệu Chúa Cứu Thế với bao nhiêu người? Nhiều hơn hay ít hơn năm trước? Năm qua tôi đi dặt được bao nhiêu người đến với Chúa?

Lạy Chúa, khi nhìn lại năm qua, con cảm tạ Chúa về ơn yêu thương của Ngài đối với con. Khi xét lại mối liên hệ của con đối với Chúa, đối với người có những thiếu sót.... Xin Chúa giúp con cải tiến tốt hơn trong Đại Hội sắp đến.

CHỨNG ĐẠO SỐNG ĐẠO

Khi tin James Wilson Marshall tìm được vàng trong vùng Sutter's Mill ở California năm 1848, thì hàng ngàn người đổ dồn về Miền Tây Hoa Kỳ như người ta đi xem triển lãm. Thập niên 1840 đã trở nên thập niên của "Cơn Sốt Tìm Vàng." Chỉ trong vòng một năm, địa danh San Francisco xa lạ đã trở nên thành phố quen thuộc với dân số 25.000 người. "Cơn Sốt Tìm Vàng" đã lôi cuốn nhiều người đến California. Và California một sớm một chiều đã có đủ dân số để trở nên tiểu bang Thứ 32 của Mỹ.

Công việc tìm vàng rất cực nhọc, khó khăn và kết quả công cán của một người làm việc suốt một ngày thu được không quá mười đô-la. Điều này khiến một số người ngã lòng quay bước hồi hương. Một số khác chấp nhận đói khát, lạnh lẽo, khó khăn, và bệnh hoạn mà ở lại để nuôi hy vọng. Lý do gì khiến những người tiên phong trong "Cơn Sốt Tìm Vàng" quyết định ở lại để đương đầu với thách thức khó khăn? Phải chăng họ ham mê tiền bạc, quyền thế, hay thành công? Không hẳn như vậy. Vì nhiều người trong bọn họ thích đối đầu với thách thức khó khăn của cuộc sống. Họ như những con diều muốn vương cao trước gió. Họ muốn vương lên và nhận biết rằng thách thức khó khăn trong cuộc sống sẽ giúp họ trưởng thành và bền bỉ hơn.

"Cơn Sốt Tìm Vàng" ở Miền Tây Hoa Kỳ đã trở nên quá khứ, nhưng thách thức thực tế cho Hội Thánh Việt Nam trong thập niên 2020 không phải là tìm vàng, nhưng Tìm Cứu Linh Hồn. Vì giá trị vĩnh cửu của linh hồn mà Chúa Jêsus đã vào đời để tìm và cứu tội nhân. Sự phục sinh của Chúa Cứu Thế là một lời minh chứng rõ rệt về giá trị vĩnh cửu của linh hồn. Chắc chắn chúng ta sẽ không tìm được sự giàu có, quyền thế hay sự thành công khi đưa người đến với Chúa. Nhưng vì

chúng ta sẽ tay bắt, mặt mừng khi gặp lại nhau trong nước Chúa trên trời đời đời.

Chúa Giê-su phán, "*Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong Ta và Ta trong họ thì sanh ra lắm trái; vì ngoài Ta, các người chẳng làm chi được*" (Giăng 15:5) Nhiệm vụ trước mắt chúng ta quá rõ rệt: Chúng ta phải ở trong quan hệ với Chúa để sanh ra lắm trái. "Lắm trái" có nghĩa là Cơ Đốc Nhân phải đưa người đến với Chúa và giúp họ được trưởng thành trong sự vâng phục ý chỉ Đức Chúa Trời. Và tin mừng cho chúng ta là khi làm việc này, chúng ta không phải làm một mình. (Ma-thi-ơ 28:19-20) Chúa đang ở gần với chúng ta hơn là chúng ta cảm thấy.

1. Làm Chứng Đạo Cho Đồng Bào Việt Nam Ta Có Những Vui Buồn Nào?

-Số người Việt Nam hải ngoại ngày càng tăng.

-Cuộc sống của họ ngày thêm bận rộn với việc mưu sinh, với gia đình, với con cái, với những thu hút của phim ảnh, truyền hình, sách báo, điện thoại... Và nhiều vấn đề khó khăn cứ tiếp tục đến...

Con số người cao niên trong cộng đồng Việt Nam ngày càng cao.

-Cám dỗ trong cuộc sống ngày càng đa dạng hơn.

-Rất nhiều người đối diện với những bất an tâm linh, bất ổn tinh thần, bệnh tật trong cơ thể, thương tổn trong quan hệ và hư mất đời đời...

-Họ cần có những người bạn chân thành để đỡ nâng. Họ cần nếm trải kinh nghiệm bình an, tha thứ của Chúa Jê-sus, an nghỉ đời đời trong tay Chúa.

2. Phần Thưởng Của Việc Chứng Đạo Là Gì?

Phần thưởng trần gian: Nhiều lần bị chối bỏ, sỉ nhục, gõ cửa không thêm mở, lắm khi bạn bè xa lánh, gia đình chống đối, nhưng được cái vinh dự làm tinh binh của Đấng yêu thương chúng ta vô điều kiện.

"Ngài nhân Đấng Christ, ban ơn cho anh em, không những tin Đấng Christ mà thôi, lại phải chịu khổ vì Ngài nữa." (Phi-líp 1:29)

"Vậy con chớ thẹn vì phải làm chứng cho Chúa chúng ta, cũng đừng lấy sự ta vì Ngài ở tù làm xấu hổ; nhưng hãy cậy quyền phép Đức Chúa

Trời mà chịu khổ với Tin Lành." (2 Ti-mô-thê 1:8)

Phần thưởng nước Chúa: Có phải là niềm vui khi thấy nhiều người vô vọng, kẻ ưu tư tìm được hy vọng, sức sống mới và sự thỏa vui trong Chúa Giê-su. Ngày gặp nhau nơi nước Chúa, vui sống phước hạnh với nhau đến muôn đời.

3. Phương cách chứng đạo nào hữu hiệu nhất?

Chúng ta sẽ không trở nên những tay chứng đạo hữu hiệu một sớm một chiều, điều mà Chúa sẽ vui khi thấy chúng ta trung tín làm chứng về sự tha tội Ngài.

Cô-lô-se 4:5 chép "*Hãy lấy sự khôn ngoan ăn ở với người ngoại.*" Các mục sư qua nhiều thời đại đã hỏi: "Chúa Giê-su đã dùng phương pháp nào để giúp người ta tin nhận Ngài?" Câu trả lời hầu như "Chúa không có phương pháp nhất định nào hết." Nhưng có điểm người ta học hỏi được ở Ngài là: "Chúa bắt đầu từ nhu cầu riêng của mỗi người." Quý vị đã bao nhiêu lần đọc câu Chúa nói: "Người muốn Ta làm điều chi cho người?" Chúa bắt đầu từ nhu cầu của họ, nỗi đau và sự quan tâm của họ, và tôi tin rằng Ngài làm như vậy với một chủ đích. Chúa biết cách tốt nhất là bắt đầu ở chỗ quan tâm, ưu tư, nỗi đau và nhu cầu của mỗi người. Khi gặp nông dân, Ngài nói chuyện gieo giống. Với ngư phủ Ngài nói chuyện đánh cá.

Đừng quá khư khư đi theo một phương pháp chứng đạo nào đó, nhưng hãy tin vào sự hướng dẫn của Chúa Thánh Linh trong từng trường hợp chúng ta có mặt. Chúng ta có một Đức Chúa Trời vô cùng nhân hậu và biết mọi nhu cầu của chúng ta. Để trở thành một chứng nhân hữu hiệu trong tay Chúa, chúng ta phải trung tín nói về Ngài luôn.

Tôi Muốn Đi Ra Chứng Đạo

Trước, Đến Với Những Người Dễ Tiếp Nhận Chúa.

Ma-thi-ơ 10:14, Chúa Giê-su nói, "Nếu nhà nào không tiếp rước, không nghe lời các ngươi, thì khi ra khỏi nhà đó hãy phủ bụi dính nơi chân các ngươi." Ai là những người dễ tiếp nhận Chúa nhất trong khu vực Hội Thánh bạn? Bất kỳ người nào khi kinh nghiệm những "thay

đổi" trong đời sống, thì họ thường dễ dàng nghe Tin Lành của Chúa hơn lúc nào khác. Đó có thể là những thay đổi tốt lẫn xấu đến với họ. Kế đến, tìm biết được cách suy nghĩ của những người mình muốn tiếp cận? Thực ra rất đơn giản, chúng ta cần tiếp cận và trò chuyện với họ. Vì khi trò chuyện với họ chúng ta sẽ nhận ra: Nhu cầu, nỗi khổ, sở thích, nan đề, nỗi lo sợ và những giá trị họ cư mang. Hỏi họ một số câu để bày tỏ lòng quan tâm khi đến gần họ: Gia đình anh chị còn có ai ở Việt Nam không? Hai bác của anh chị sống ở đâu? Sức khỏe thế nào? Việc học của các cháu ra sao? Tìm xem nỗi ưu tư của họ là gì? Anh chị có bao giờ nghe nói về Chúa Giê-su chưa? Anh chị có biết Hội Thánh ... không? Hãy ưu ái họ, khen ngợi họ, để họ nói hết suy nghĩ của họ. Tìm cách đưa họ vào đề tài tâm linh. Hỏi thăm địa chỉ và ghi lại những sự kiện về họ vào sổ Đối Tượng Thân Hữu.

Nói Về Chúa

Cách trình bày Tin Lành đơn giản theo Thư Rô-ma của Phao-lô. Với dàn bài đơn giản này ngay cả những tín nhân không dạn dĩ cũng có thể hướng dẫn người khác tin Chúa qua những câu Kinh Thánh sau: (Bạn có thể đọc hay trích dẫn các câu Kinh Thánh sau đây cho người chưa tin. Bạn cần nhớ dù bạn không nhớ địa chỉ Kinh Thánh cũng không sao, vì người chưa biết Chúa không đòi bạn phải biết địa chỉ của Kinh Thánh khi bạn nói về Chúa cho họ).

"Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con Một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời." (Giăng 3:16)

"Vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất vinh quang của Đức Chúa Trời." (Rô-ma 3:23)

"Vì tiền công của tội lỗi là sự chết, nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đấng Christ Giê-su, Chúa chúng ta." (Rô-ma 6:23)

"Nhưng Đức Chúa Trời bày tỏ lòng yêu thương của Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là tội nhân thì Đấng Christ đã chết thay cho chúng

ta." (Rô-ma 5:8)

"Vậy nếu miệng anh em xưng Đức Chúa Giê-su là Chúa, và lòng anh em tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ cõi chết sống lại thì anh em sẽ được cứu." (Rô-ma 10:9)

Sau đó hỏi: "Anh chị có muốn mời Chúa vào lòng làm Chủ đời sống anh chị giờ này không?"

Có phải lời cầu nguyện sau đây là lời anh chị muốn thưa với Chúa không?

"Lạy Chúa, con biết con là người có tội. Con xin Chúa tha thứ mọi tội lỗi của con. Xin Ngài ban cho con cuộc sống phước hạnh của Ngài. Còn mời Ngài ngự vào lòng để làm Chủ đời sống con. Nhân danh Chúa Giê-su, A-men."

Để trở thành một người chứng đạo hữu hiệu cho Chúa Giê-su, bạn nên bắt đầu đi ra nói về Ngài với vốn liếng hữu hạn hiện tại của bạn. Chúa muốn bạn bắt đầu, đừng chần chừ vì chúng ta chỉ học lý thuyết về lái xe thì chưa đủ. Bạn phải cho máy xe nổ, cầm tay lái... từng ngày bạn lái tự nhiên hơn, tốt hơn. Cầu xin Chúa ban phước cho tay lái của bạn.

Mục sư Hà Quan Ngọc

**“HÃY ĐI KHẮP THẾ GIAN,
GIẢNG TIN LÀNH
CHO MỌI NGƯỜI.”**

(MÁC 16:15)

TRẺ THƠ & NGƯỜI TRƯỞNG THÀNH

Mục sư Martin Luther là người khởi xướng cho phong trào cải chánh giáo hội Tin lành qua sự xung công nghĩa bởi đức tin. Ông đã từng đúc kết nền tảng thần học tín lý cho Cơ đốc nhân qua câu nói nổi tiếng bằng tiếng Latin: "Simul Justus et Peccator". Nghĩa là "Cơ đốc nhân là tội nhân, đồng thời cũng là người công nghĩa" (Christian is at the same time both righteous and a sinner).

Theo tinh thần của Luther, tôi cũng có một câu đúc kết niềm tin sống đạo của Cơ đốc nhân: "Cơ đốc nhân vừa là trẻ thơ, đồng thời là người trưởng thành" (Christian is at the same time both childhood and adulthood). Câu này được đúc kết dựa trên nhiều phân đoạn trong toàn bộ Thánh Kinh. Đặc biệt với câu gốc nền tảng: "Thưa anh chị em, về sự hiểu biết xin đừng như trẻ con; nhưng về điều ác, hãy nên như trẻ con; về sự hiểu biết, hãy như người trưởng thành." (I Cô 14:20, BD2011)

I. Bối cảnh phát sinh khái niệm

1. Theo nghĩa thuộc linh

Câu Kinh thánh này được viết trong phân đoạn liên quan đến chủ đề về ân tứ Thánh Linh. Trong số đó có hai ân tứ 'nói tiếng lạ' và 'nói tiên tri' được so sánh nhiều nhất. Một số tín hữu tại Hội thánh Cô-rinh-tô thời đó đã đánh giá quá cao và theo đuổi phong trào nói tiếng lạ, nhưng họ lại xem thường ân tứ nói tiên tri. Họ cho rằng nếu Cơ đốc nhân nào nói được tiếng lạ thì người đó có thuộc linh cao. Đó là người được đầy dẫy Đức Thánh Linh và là Cơ đốc nhân trưởng thành. Lý do là vì người đó có sự giao thông cách thần bí với Chúa là Đấng thiêng liêng. Tuy nhiên, việc phán đoán và đánh giá theo tiêu chuẩn này chỉ dựa vào cảm xúc nhất thời và những biểu hiện bề ngoài như

thể chẳng khác nào những đứa trẻ chỉ thấy trước mắt với tầm nhìn gần, mà không thể thấy được những điều màu nhiệm với tầm nhìn xa và rộng lớn trong toàn bộ ân điển của Đức Chúa Trời.

Tuy vậy, sứ đồ Phao-lô không hề bài bác ân tứ nói tiếng lạ, hay chủ trương nói tiếng lạ là điều sai trái. Ngược lại ông thừa nhận bản thân mình từng có kinh nghiệm nói tiếng lạ và nói được nhiều hơn người khác. Nhưng ông cho rằng việc các Cơ đốc nhân quá chú trọng một chiều, và có xu hướng quá khích theo phong trào ân tứ nói tiếng lạ để lấy đó làm tiêu chuẩn đánh giá thì đây là biểu hiện của trẻ thơ thuộc linh chứ không phải là của người trưởng thành.

2. Theo nghĩa thực tiễn

Trong sinh hoạt niềm tin Cơ đốc thì các ân tứ này vẫn còn có tác dụng cho Hội thánh ngày xưa cũng như ngày nay. Nếu xem xét kỹ lưỡng thì tầm nhìn về các ân tứ cần được mở rộng trong sự hiểu biết, và áp dụng cách rộng rãi trong thực tiễn cuộc sống. Chẳng hạn, ân tứ nói tiên tri là việc rao giảng, giảng dạy theo lời Kinh thánh. Còn ân tứ nói tiếng lạ không chỉ là việc tương giao cách màu nhiệm cá nhân với Chúa bằng ngôn ngữ thiên đàng; nhưng ân tứ này bao hàm cả việc thông ngôn ngoại ngữ hay phương ngữ nhằm làm chứng về Chúa trong các Hội thánh. Vì thế, những người có khả năng nói lưu loát một hay nhiều sinh ngữ được Chúa dùng trong Hội thánh cũng là người có ân tứ nói tiếng lạ. Cho nên hãy tạ ơn Chúa mà sử dụng ân tứ thông ngôn cách hiệu quả cho Hội thánh và cho cộng đồng.

Tuy nhiên, sứ đồ Phao-lô cũng nhắc nhở rằng nên sử dụng ân tứ này cách có trật tự và trong chừng mực (I Cô 14:31-33), bên cạnh đó phải theo sự phân phối của Đức Thánh Linh (I Cô 12:11). Nhất là cần phải làm trong tình yêu thương để gây dựng đức tin và sự hiệp một trong Hội thánh. Vì nếu không có tình yêu thương thì ân tứ nói tiếng lạ hay nói tiên tri đều trở nên vô ích (I Cô 13:1).

II. Triển khai trong khía cạnh sống đạo

Chúng ta tiếp tục suy ngẫm lời Chúa trong phạm vi cả Kinh thánh, và

mở rộng sự hiểu biết với ý nghĩa vượt qua giới hạn của ân tứ nói tiếng lạ và ân tứ nói tiên tri. Chúng ta áp dụng sứ điệp này trong nếp sống Cơ Đốc thực tiễn: “Cơ đốc nhân là trẻ thơ, đồng thời là người trưởng thành” về thuộc linh. Đó là tầm nhìn xa và sâu rộng trong Nước Đức Chúa Trời với hai phần rõ ràng: Thứ nhất, “hãy nên như trẻ thơ về những điều ác”. Thứ hai, “hãy như người trưởng thành về sự hiểu biết”.

1. Trẻ thơ

a) Hãy nên như trẻ thơ đối với những điều ác

Một trong những tính cách của trẻ thơ thường được biết đến là tính thật thà. Bởi vì chúng thường không che giấu điều gì cả khi được nghe và thấy ngay trước mắt. Có thể vì thế mà dân gian Việt Nam có câu: “Đi hỏi già, về nhà hỏi trẻ”. Theo phương diện thuộc linh thì những người như thế gần như rất vô tư đối với những mưu toan và không dè dặt trong sự phạm tội. “... nhưng về điều ác, hãy nên như trẻ con;” (1 Cô 14:20a) Có thể những Cơ Đốc nhân ‘trẻ con’ này là những tôi con Chúa rất trực tính, nên thường thật thà nói ra những gì mình nghe và thấy trong Hội thánh. Vì thế mà có người thích; nhưng cũng có người không thích vì người này không giấu được việc gì mình biết. Tuy nhiên, nếu những người này được Chúa chọn để sử dụng vào việc lớn hơn thì cần phải trải qua những thử luyện cam go. Chẳng hạn như Phi-e-rơ là người có tính bộc trực lúc ban đầu theo Chúa, nhưng khi gặp Ngài thì được thay tên đổi họ, và được huấn luyện qua những thử thách để về sau trở thành người hữu dụng cho nhà Chúa.

Kể đến, trẻ thơ được yêu mến vì mang tâm hồn trong trắng, thơ ngây đối với sự gian ác. Chúng không trần trọc trong đêm để suy tư và không mưu gian kế hiểm để hại người. Nếu chúng vô tình mắc lỗi hay phạm sai lầm thì cũng dễ thừa nhận khi bị tra hỏi, và dễ dàng khóc lóc ăn năn, xưng tội để sớm được tha thứ và được giảm nhẹ hình phạt. Trong Hội thánh thì đây là những người được Chúa yêu nhiều và tỏ bày những bí mật lớn về Hội thánh và công việc của Nước Đức Chúa Trời. Bởi vì người đó có sự vâng phục trọn vẹn. Nếu vô tình mắc lỗi mà được Đức Thánh Linh cáo trách thì không ngại bị mất uy tín hay danh tiếng của mình mà ngay lập tức ăn năn để trở về cùng Chúa. Vua Đa-vít, hay

Tạ ơn Chúa, giúp chúng con thay đổi,
Có tâm lòng, biết giúp đỡ lẫn nhau,
Chia sẻ yêu thương, tình Chúa ngọt ngào,
Mỗi ngày mới, dâng trào nguồn hạnh phúc!

Tạ ơn Chúa, luôn quản canh từng phút,
Từng bước đi, từng lời nói, tư duy,
Dạy chúng con, cần phải biết làm gì,
Để Danh Chúa, được truyền ra khắp đất!

Tạ ơn Chúa, vì Lời Ngài là thật,
Là đời đời, là sức mạnh toàn năng,
Bảo vệ con, khỏi cám dỗ các thần,
Cho con hiểu, Ý Ngài là tuyệt đối!

Tạ ơn Chúa, dẫu khi đời đen tối,
Khi nan đề bỗng ngập lối, khó khăn,
Nhưng Thánh Linh luôn đứng lúc lại gần,
Ngài dẫn dắt, đem con ra nguy hiểm!

Tạ ơn Chúa, mỗi khi con tìm kiếm,
Chúa biết rằng, con ước vọng điều chi,
Ngài ban cho, điều tốt nhất, diệu kỳ,
Tốt hơn cả, những gì con suy tưởng!

Tạ ơn Chúa - Kim Chỉ Nam định hướng,
Không bòn chòn, không lo lắng con đi,
Theo chương trình, theo ý Chúa toàn tri,
Luôn tin cậy, biết rằng Ngài ở cạnh!

Tạ ơn Chúa, ban cho con sức mạnh,
Những việc gì, con nghĩ chẳng làm xong,
Nhưng trong Ngài, mọi việc được thỏa lòng,
Phải cảm tạ, biết ơn và cảm tạ!

Tiểu Minh Ngọc

sứ đồ Giảng là những người mang tính cách ấy.

Có thể vì thế mà không ít người thắc mắc tại sao người mang tính trẻ thơ chưa làm việc gì hữu ích cho mọi người mà Chúa lại ban phước và bảo hộ nhiều hơn những người khác. Về điều này Chúa đã bày tỏ lời giải đáp: "Phước cho người nào chẳng theo mưu kế của kẻ dữ, chẳng đứng trong đường tội nhân, không ngồi chỗ của kẻ nhạo báng;" (Thi 1:1) Cho dù những người này chưa có hành động gì cao cả, nhưng làm được việc là không theo, không đứng, không ngồi với những người gian ác hay những mưu ác. Đây là phước hạnh đầu tiên và căn bản mà Chúa hứa ban cho những người mang tính trẻ thơ vì không dính dấp vào tội lỗi hay không miệt mài trong tội lỗi nếu vô tình va vào.

b) Hãy nên như trẻ thơ trước mặt Chúa

Con người sống ở giữa thế giới đầy tội ác này thì không thể nào không chịu ảnh hưởng hay vô tình bị nhiễm tội. Nhưng nếu vô tình phạm tội rồi thì người ta có còn ý thức muốn thoát ra hay tỏ ý buông xuôi? Chúa thường mở đường cho người nào muốn được thoát khỏi và chiếu ánh sáng cho người tìm kiếm Ngài. Vì vậy, Đức Chúa Giê-xu từng phán với các sứ đồ nói riêng và đoàn dân đông đi theo Ngài nếu muốn vào và hưởng Nước Đức Chúa Trời thì cần phải trở nên như đứa trẻ thơ trước mặt Chúa (Mat 18:2-4).

Bất cứ ai muốn trở nên như trẻ thơ trong trắng, tinh sạch về thuộc linh thì đương nhiên phải được sinh lại bởi quyền năng của Đức Thánh Linh. Ngài là Đấng tái tạo chúng ta trở nên những trẻ thơ thuộc linh để phù hợp với Thiên đàng. Ngay cả Ni-cô-đem vốn là giáo sư của Do thái giáo cũng được Chúa Giê-xu phán phải sinh lại bởi Thánh Linh. Người được sinh trong Thánh Linh là có hạt giống mới của Chúa gieo vào lòng, và Ngài sẽ làm cho lớn lên trong sự chăm sóc chu toàn của Ngài. Hình ảnh trẻ sơ sinh được no sữa và nằm ngủ bình an bên lòng mẹ hay trên vai cha là hình ảnh mà chúng ta nhắc đến. "Nhưng con đã tự trấn tĩnh và làm cho linh hồn mình lắng dịu, như trẻ thơ no sữa nép mình bên lòng mẹ; Linh hồn con ở trong con như một em bé vừa no sữa mẹ." (Thi 131:2, BD2011) Trong thực tế, cho dù chúng ta như thế nào trong đời này, dù tuổi tác hay sự nghiệp ra sao thì trước mặt ông bà,

cha mẹ, chúng ta đều được xem như những trẻ thơ vậy. Bởi vì đó là hình ảnh đẹp nhất và đáng ghi nhớ nhất trong cuộc đời của họ. Cũng vậy, nơi Thiên đàng vinh hiển mà chúng ta sẽ bước vào và sẽ ở đời đời với Chúa thì sẽ được ví sánh như là những trẻ thơ có lòng khiêm nhường, và hoàn toàn tin cậy, vâng phục Chúa. Điều đó không có nghĩa là trong Thiên đàng chỉ toàn là trẻ con giống như ở trường mẫu giáo. Nếu như vậy thì sẽ rất thụ động và không thể làm được việc lớn. Nhưng tại đây bày tỏ hình ảnh những trẻ thơ mang hình hài xinh xắn, tươi tắn và đẹp đẽ tuyệt vời. Đó là những hình ảnh vô cùng đáng yêu.

2. Người trưởng thành

a) Hãy như người trưởng thành về sự hiểu biết

Trong khi đó Kinh thánh dạy chúng ta về sự khôn sáng, về sự hiểu biết đúng đắn là dành cho người trưởng thành. Vì người trưởng thành có khả năng phán đoán để biết điều nào đúng nên làm, điều nào sai nên tránh. Như có chép: "*về sự hiểu biết, hãy như người trưởng thành.*" (I Cô. 14:20b)

Tuy nhiên, Cơ đốc nhân không thể tự động lớn lên khi vừa mới tin Chúa và không thể có sự hiểu biết ngay về niềm tin hay am tường Kinh Thánh khi mới theo Chúa. Nhưng mỗi người cần phải thông qua các lớp học Kinh thánh, lớp Trường Chúa nhật, hay sinh hoạt nhóm nhỏ để được tăng trưởng từng bước. Sự tăng trưởng trong sự hiểu biết này không chỉ sốt sắng học Kinh thánh theo văn tự mà thôi; nhưng cần phải học theo sự dạy dỗ của Đức Thánh Linh nữa. Lời Chúa giống như là viên kim cương có nhiều góc cạnh. Nếu chúng ta theo truyền thống chỉ quen nhìn ở một khía cạnh, còn ai biết mài giũa hay suy xét ở nhiều khía cạnh đa dạng khác thì sẽ thấy sự lấp lánh của viên kim cương giá trị.

b) Hãy như người trưởng thành về thuộc linh

Trong chương trình đời đời của Đức Chúa Trời, Ngài đã chuẩn bị từ khi sáng tạo thế giới và địa cầu này thì Chúa đã có chương trình cứu rỗi và chọn lựa chúng ta trong danh Chúa Cứu Thế Giê-su bởi ân điển

của Ngài (Êph 1:4). Đây là một sự hiểu biết màu nhiệm và đầy trọn dành cho những người trưởng thành thuộc linh. Vào đúng thời, đúng kỳ thì Chúa cho chúng ta cơ hội thuận lợi để được lắng nghe tiếng Chúa gọi. Nếu đáp ứng bằng đức tin thì chúng ta trở nên con cái của Đức Chúa Trời nhờ quyền năng của Thánh Linh. Tuy nhiên, Đức Chúa Trời muốn con cái Ngài cần phải tăng trưởng và trở nên người trưởng thành về thuộc thể và thuộc linh.

Nói cách khác, trong phương diện liên quan đến sự hiểu biết thuộc linh thì con cái Chúa cần phải trở nên người trưởng thành. Như có chép: *"để trang bị các thánh đồ cho những công tác phục vụ, nhằm xây dựng thân thể của Đấng Christ cho đến khi tất cả chúng ta được hiệp một trong đức tin và trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, đạt đến mức trưởng thành, tới tầm thước vóc dáng trọn vẹn của Đấng Christ."* (Êph 4:12-13) Việc trở nên người trưởng thành về thuộc linh có ý nghĩa đích thực là gì? Đây không chỉ là có sự hiểu biết về tri thức uyên bác hay có kiến thức Kinh thánh uyên thâm nhưng là sự thông hiểu về tâm tình của Đấng Christ để có được sự hiệp một trong đức tin và tình yêu thương với con cái Chúa xa gần.

Người trưởng thành thuộc linh cần hiểu biết rõ về tiếng gọi và chức vụ Chúa giao phó cho mình trong Hội thánh. Mỗi người Chúa kêu gọi và giao phó chức vụ khác nhau tùy theo chương trình của Ngài. Những chức vụ như mục sư, giáo sư, giáo sĩ, truyền đạo, chấp sự hay nhân sự... không phải là địa vị cao thấp trong Hội thánh như giai tầng trong xã hội; nhưng là những vai trò cần có để phục vụ Chúa cách có trật tự và hiệu quả. Tùy theo quy tắc của từng Hội thánh mà các chức vụ này được bầu chọn công khai hay được chỉ định; nhưng trên hết phải nhận biết là Chúa đang thúc giục và sai phái mình phụng sự Ngài. Đó là ân điển mà chỉ trong Đấng Christ mới có được.

Như vậy, mỗi Cơ đốc nhân cần nhận biết Chúa kêu gọi mình ở đâu, làm gì thì vâng phục và thi hành cách vui vẻ. Đó là sự hiểu biết cách đúng đắn của người trưởng thành thuộc linh. Nếu Chúa muốn mình làm việc gì, cho dù việc ấy âm thầm hay công khai thì luôn sẵn lòng, không tìm lý do để thoái thác. Nếu nghe tiếng Chúa nói rõ Ngài không tiếp tục dùng vào việc này nữa, hay bảo ngưng làm việc mà mình

thích thì cũng vui lòng rời bỏ. Thông thường thì Chúa sẽ gọi người ấy làm công việc khó hơn, hay mang tính tiên phong vào lĩnh vực nào đó.

Hơn nữa, người trưởng thành thuộc linh thường có tầm nhìn xa về những phương cách hiệp một và phát triển Hội thánh là Thân thể của Đấng Christ. Nghĩa là người ấy không chỉ lo việc cá nhân, hay Hội thánh địa phương mình; nhưng biết chăm lo cho cộng đồng Cơ đốc chung và cho công tác truyền giảng phúc âm để nhiều người chưa tin bước vào Nước Đức Chúa Trời.

Lời kết

Như vậy, Cơ đốc nhân thật sự là những trẻ thơ đồng thời cũng là những người trưởng thành theo phương diện thuộc linh. Trong đó trẻ thơ thuộc linh mang ý nghĩa vừa là người không liên can nhiều đến những việc tội lỗi, hay không suy tư, tính toán những điều mờ ám liên kết với thế giới tối tăm. Đối với Chúa thì đây cũng là những người có lương tâm tinh sạch vì được phiếu trắng bởi huyết Chúa. Cho nên, người ấy có tâm hồn trong trắng, hồn nhiên, có đức tin đơn sơ nhưng chân thành với Chúa.

Song song với điều này thì Cơ đốc nhân thật là những người cần hướng đến sự trưởng thành về mặt thuộc linh. Điều này mang ý nghĩa là thông biết ý muốn Chúa để sẵn sàng vâng phục. Bên cạnh đó người trưởng thành thuộc linh luôn biết nâng đỡ, khích lệ người khác để Hội thánh là thân thể Chúa được hiệp một trong tình yêu thương. Sự hiệp một ở đây không phải là một khối tổ chức về mặt hành chính, nhưng là sự gắn kết với nhau bằng tình yêu thương và làm một trong sứ mạng truyền bá danh Chúa.

Nguyện xin Chúa cho hết thảy tôi con Chúa tiếp nhận và hấp thụ sứ điệp này từ lý thuyết đến thực hành. Cả hai vai trò này cần song hành trong đời sống của mỗi Cơ đốc nhân. Muốn thật hết lòng.

Thiên Gia Vĩnh
(Mục sư Võ Đức Trí)

LIÊN HỘI TIN LÀNH BÁP-TÍT VIỆT NAM, BẮC MỸ

BAN CHẤP HÀNH LIÊN HỘI

MS LÊ HỒNG PHÚC
Hội Trưởng
469-774-9568
mspeterhongle@gmail.com

MS ĐỖ ĐĂNG PHÚ
Hội Phó
678-847-1324
AnDien10@yahoo.com

MS KIỀU TUẤN HUỆ
Hội Phó thứ nhì
408.207.3098
pastorhuekiou@gmail.com

BAN ĐIỀU HÀNH LIÊN HỘI

MS PHAN PHƯỚC LÀNH
Giám Đốc
206-240-2605
Phan1010@gmail.com

MS NGUYỄN CAO SƠN
Phó Giám Đốc
Đặc Trách Hành Chánh
316-204-7872
mscaoson@gmail.com

MR. PHẠM TRUNG
Phó Giám Đốc
Đặc Trách Tài Chánh
404-516-0841
tphamvbf@gmail.com

VĂN PHÒNG LIÊN LẠC LIÊN HỘI TLBTVN BẮC MỸ

6355 E BAY BLVD,
GULF BREEZE, FL 32563

DÂNG HIẾN LIÊN HỘI

VNBF
216 MANRESA CT,
HAMPTON, GA 30228
HOẶC GỬI QUA ZELLE:
LIENHOIBAPTIST@GMAIL.COM

Hiệp Tác Để Phục Vụ Chúa
Một Cách Hiệu Quả Hơn!

Cơ Quan Huấn Luyện Phát Triển Hội Thánh

Hướng về Đại Hội năm nay, cũng là lúc chúng ta hướng về chủ đề "Trưởng Thành" trong Chúa. Tôi còn nhớ lời Mục sư Rick Warren nhắc rằng, "Chúng ta khó mà trưởng thành nếu không có kế hoạch cụ thể để chăm sóc những người mới tin Chúa, không có chiến lược toàn diện để giúp người tin Chúa trưởng thành. Vì Cơ Đốc nhân sẽ không một ai tự động trưởng thành khi chỉ tham dự đầy đủ các buổi nhóm hằng tuần của Hội Thánh. Trưởng thành thuộc linh là một công việc có chủ đích. Việc này đòi hỏi sự cam kết để phát triển hay đúng hơn là người lãnh đạo Hội Thánh địa phương phải thấy nhu cầu mà Hội Thánh mình cần được lớn lên. Mỗi người phải mong muốn phát triển, quyết định phát triển và nỗ lực để phát triển. Mỗi lãnh đạo Hội Thánh cần có kế hoạch huấn luyện cho mình và cho Hội Thánh mình."

Cảm tạ Chúa, Cơ Quan Huấn Luyện và Phát Triển Hội Thánh được thành hình hơn hai năm nay cho mục đích hỗ trợ các lãnh đạo và Hội Thánh địa phương, trong việc gửi người có những khả năng chuyên môn đến huấn luyện cho Hội Thánh khi được yêu cầu. Vậy câu hỏi được đặt ra là, "Cơ Quan Huấn Luyện Phát Triển" có thể giúp Hội Thánh chúng tôi qua những lãnh vực nào? Các khoản tốn kém trong việc tổ chức các buổi huấn luyện đó ra làm sao?

Hội Thánh Mississauga, Ontario, Canada

Hội Thánh St. Paul, Minnesota

*Hội Thánh Hamilton,
Hamilton, Canada*

Để trả lời, thứ nhất: Cơ Quan Huấn Luyện có thể hỗ trợ Hội Thánh địa phương hoặc các Hội Thánh cùng khu vực cho việc huấn luyện trong nhiều lãnh vực chuyên môn như: Trường Chúa Nhật (Người hướng dẫn, cách hướng dẫn, kế hoạch phát triển...), Làm sao Hội Thánh tôi tiếp cận với cộng đồng? Các mối quan hệ trong gia-đình (Vợ chồng, cha mẹ với con cái, gia-đình nhiều thế hệ...) Các mục vụ thiếu nhi, nhi đồng, thanh thiếu niên, khoảng cách giữa các thế hệ, Chương trình thờ phượng, âm nhạc, kỹ thuật âm thanh trong Hội Thánh, Tâm lý gia-đình và hôn nhân... Tôi (MS Hà Quan Ngọc) và Mục sư Lê Huy Thái (phó giám đốc) không phải là người chuyên môn có khả năng trong mọi lãnh vực vừa nêu lên. Chúng tôi chỉ có thể huấn luyện trong những lãnh vực chuyên môn của mình. Tuy nhiên, chúng tôi tìm và gửi những người chuyên môn trong những lãnh vực trên đến Hội Thánh khi được yêu cầu. Câu hỏi thứ hai: chúng ta sẽ nói chuyện với nhau trong việc này vì Liên Hữu có ngân khoản để dự phần hỗ trợ cho các buổi huấn luyện tại Hội Thánh địa phương hay khu vực khi có nhu cầu.

Mục sư Hà Quan Ngọc
240-246-4360, bganhjr@gmail.com

*Hội Thánh
Ottawa, Ottawa,
Canada*

*Hội Thánh
Baptit
Winterthur,
Winterthur,
Switzerland*

*Hội Thánh
Baptit Paris,
Paris, France*

*Hội Thánh Tin Lành Paris,
Paris, France*

*Ông bà Mục sư Lê Huy Thái,
Phó Giám Đốc*

*Hiệp Nguyễn
Vùng 6,
Tulsa, OK.*

BÀN THỜ

Trải qua mọi thời đại, bàn thờ là một trong những yếu tố quan trọng hàng đầu để bày tỏ niềm tin tôn giáo của con người. Trên thực tế, chung quy, chúng ta thấy ba dạng của bàn thờ: Bàn thờ cho Đức Chúa Trời, bàn thờ cho tổ tiên và bàn thờ cho các thần tượng. Qua bài viết này, chúng ta cùng nhau tìm hiểu ý nghĩa của bàn thờ, sự chuyển hóa của bàn thờ và thực hành việc thiết lập bàn thờ dưới lăng kính của Kinh Thánh trong Thời Đại Tân Ước.

BÀN THỜ CHO ĐỨC CHÚA TRỜI

Kinh thánh cho biết, Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa, dựng nên muôn loài vạn vật. Trong các loài tạo vật, loài người là đặc biệt nhất. Ngài dựng nên loài theo hình và ảnh Ngài. Loài người được ban cho linh sự sống bởi chính sự hà hơi của Ngài. Ngài tạo dựng loài người với ba mục đích chính: (1) Thờ phượng Thiên Chúa, (2) Quản trị trái đất, (3) Sinh sản thêm nhiều. Trong sự thờ phượng và tương thông với Đức Chúa Trời, con người thiết lập bàn thờ cho Ngài.

Tiếng Do-thái dùng chữ "misbeach" nghĩa là "giết sinh tế" và tiếng Hy-lạp dùng chữ "thusiasterion" nghĩa là "nơi dâng sinh tế" để chỉ về bàn thờ. Lý do chính của bàn thờ có thể nói là giết và dâng sinh tế. Dầu vậy những con người thờ phượng Đức Chúa Trời, trải qua nhiều thời đại, lập bàn thờ với nhiều lý do.

Các Lý Do Để Lập Bàn Thờ Cho Đức Chúa Trời

Lập bàn thờ vì được gặp Chúa

Đức Chúa Trời gọi Ghê-đê-ôn và cho ông gặp chính thiên sứ của Ngài. Ông kính sợ vì thấy thiên sứ nhưng Thiên Chúa phán bảo hãy bình an, chớ sợ và tại nơi đó ông lập một bàn thờ vì đã kinh nghiệm sự gặp Ngài. Các Quan Xét 6:21-24 "*Bấy giờ, thiên sứ của Đức Giê-hô-va giờ đầu gậy Ngài đương cầm nơi tay mình ra, đụng đến thịt và bánh nhỏ không men. Lửa từ hòn đá bốc lên, thiêu hóa thịt và bánh nhỏ không men; đoan, thiên sứ của Đức Giê-hô-va biến đi khỏi mắt người. Ghê-đê-ôn thấy rằng ấy là thiên sứ của Đức Giê-hô-va, bèn la rằng: Ôi, Chúa Giê-hô-va! Khốn*

nạn cho tôi vì tôi thấy thiên sứ của Đức Giê-hô-va! Nhưng Đức Giê-hô-va phán cùng người rằng: Khá yên lòng, chớ sợ chi, người sẽ không chết đâu. Ghê-đê-ôn bèn lập tại đó một cái bàn thờ cho Đức Giê-hô-va, và đặt tên là Giê-hô-va-Sa-lam."

Lập bàn thờ để tưởng nhớ công việc Chúa làm

Trong cuộc hành trình ra khỏi xứ Ai-cập, dân Do-thái đã bị dân A-ma-léc chặn đánh dọc đường. Đức Chúa Trời đã ban cho dân Do-thái đắc thắng dân A-ma-léc. Đây là một sự kiện trọng đại và đáng ghi nhớ, vì thế Tiên tri Môi-se đã lập một bàn thờ để ghi nhớ công việc Chúa làm.

"Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Môi-se rằng: Hãy chép điều này trong sách làm kỷ niệm, và hãy nói cho Giô-suê biết rằng ta sẽ bôi sạch kỷ niệm về A-ma-léc trong thiên hạ, Môi-se lập lên một bàn thờ, đặt tên là 'Giê-hô-va cớ xí của tôi'" Xuất Ai-cập 17:14-15.

Lập bàn thờ để thiết lập giao ước với Chúa

Sau khi được Thiên Chúa truyền cho các luật lệ, điều răn và mạng lệnh, Tiên tri Môi-se đã ghi chép cách cẩn thận và sáng sớm hôm sau ông thức dậy xây một bàn thờ. Tại bàn thờ này ông cho người giết sinh tế và dùng huyết sinh tế, một nửa rưới trên bàn thờ và một nửa rưới trên mình dân sự để lập giao ước.

Xuất Ai-cập 24:1-8 *"Đức Chúa Trời phán cùng Môi-se rằng: Người và A-rôn, Na-đáp, và A-bi-hu cùng bảy mươi trưởng lão Y-sơ-ra-ên hãy lên cùng Đức Giê-hô-va ở đằng xa mà lạy. Chỉ một mình Môi-se sẽ đến gần Đức Giê-hô-va mà thôi, còn họ không đến gần, và dân sự cùng không lên cùng người. Môi-se bèn đến thuật lại cho dân sự mọi lời phán của Đức Giê-hô-va và các luật lệ, thì chúng đồng thanh đáp rằng: Chúng tôi sẽ làm mọi lời Đức Giê-hô-va phán dạy Môi-se chép hết mọi lời của Đức Giê-hô-va; rồi dậy sớm, xây một bàn thờ nơi chân núi, dựng mười hai cây trụ chỉ về mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên. Người sai kẻ trai trẻ của dân Y-sơ-ra-ên đi dâng của lễ thiêu và của lễ thù ân cho Đức Giê-hô-va bằng con bò tơ. Môi-se lấy phân nửa huyết đựng trong các chậu, còn phân nửa thì rưới trên bàn thờ. Đoạn, người cầm quyển sách giao ước đọc cho dân sự nghe, thì dân sự nói rằng: Chúng tôi sẽ làm và vâng theo mọi lời Đức Giê-hô-va phán chỉ. Môi-se bèn lấy huyết rưới trên mình dân sự mà nói rằng: Đây là huyết giao ước của Đức Giê-hô-va đã lập cùng các người y theo mọi lời này"*

Lập bàn thờ để thờ phượng dâng tế lễ cho Chúa

Trước thời ông Nô-ê đã có dâng tế lễ cho Đức Chúa Trời, như Ca-in và

A-bên, nhưng không thấy Kinh Thánh ghi về bàn thờ. Nô-ê là người đầu tiên được Kinh Thánh ghi lại là ông lập bàn thờ để dâng sinh tế cho Thiên Chúa sau khi ra khỏi cơn Đại Hồng Thủy.

Sáng thế 8:20 *"Nô-ê lập một bàn thờ cho Đức Giê-hô-va. Người bắt các súc vật thanh sạch, các loài chim thanh sạch, bày của lễ thiêu dâng lên bàn thờ"*

Sinh Tế Là Yếu Tố Chính Để Dâng Trên Bàn Thờ

Làm sao một tội nhân có thể đến gần một Đức Chúa Trời Thánh Khiết? Làm sao giải quyết vấn đề tội lỗi? Kinh Thánh cho biết việc đền tội là điều cần thiết để được tha tội và phục hòa. Tiếng Do-thái, chữ "đền tội" là kippur (danh từ) và kapar (động từ) được dùng khoảng 150 lần trong Kinh Thánh Cựu ước.

Thời Cựu ước, sự chuộc tội luôn gắn liền với dâng sinh tế sống và trọn vẹn. Huyết là yếu tố chính của sinh tế. Dùng huyết của sinh tế để chuộc tội cho các Thầy tế lễ (Lê-vi 4:3-12), cộng đồng dân Chúa (Lê-vi 4:13-21), lãnh đạo (Lê-vi 4:22-26), cá nhân (Lê-vi 4:27-35).

Khi một người vô tình phạm tội, người ấy phải mang đến một con sinh để thầy tế lễ dâng làm của lễ chuộc tội. Khi làm như vậy *"thầy tế lễ sẽ làm lễ chuộc tội cho người đó, thì tội người sẽ được tha"* (Lê-vi 4:26, 31, 35). Thiên Chúa dạy dân Do-thái chớ ăn huyết *"vì sinh mạng của xác thịt ở trong huyết; ta đã cho các người huyết rưới trên bàn thờ dâng làm lễ chuộc tội cho linh hồn mình; vì nhờ sanh mạng mà huyết mới chuộc tội được"* (Lê-vi 17:11)

Chúa Giê-su Christ Là Trọng Tâm Của Tất Cả

Thời Tân ước, sự chuộc tội mang hình bóng của thời Cựu ước đã được trọn vẹn trong Chúa Giê-su. Làm sao Thiên Chúa thánh khiết công chính trọn vẹn có thể tha thứ và không trừng phạt một nhân loại nói chung và mỗi con người nói riêng đều phạm tội? Nếu như vậy Ngài có còn công bình nữa hay không?

Câu trả lời chính là ở trong Chúa Giê-su Christ, Con Yêu Dấu của Ngài. *"Vì con cái cùng chung huyết nhục, nên chính Đức Chúa Giê-su cũng mang lấy huyết nhục giống như họ, để qua sự chết, Ngài tiêu diệt kẻ cầm quyền sự chết là ma quỷ và giải phóng mọi người vì sợ sự chết mà sống trong nô lệ suốt đời... Vì thế Ngài đã trở nên giống như anh em mình trong mọi phương diện, để trở nên thầy Tế Lễ Thượng Phẩm đầy lòng thương*

xót và trung tín trong sự phục vụ Đức Chúa Trời, hầu chuộc tội cho chúng dân" (Hê-bơ-rơ 2:14-15, 17-18)

Bàn thờ là nơi tương tác, gặp gỡ, trao đổi, truyền đạt và ảnh hưởng giữa Thiên Thượng và con người. Đức Chúa Trời đáp ứng những hoạt động qua tấm lòng, cung cách và của lễ từ con người dâng lên cho Ngài trên bàn thờ. Các sinh tế dâng chuộc tội trên bàn thờ là hình ảnh của Chúa Giê-su, Chiên Con Thánh của Đức Chúa Trời, đã đến thế giới và chịu chết đền tội cho nhân loại.

Nô-ê dâng lên của lễ đẹp lòng Đức Chúa Trời và Ngài hứa sẽ không hủy diệt nhân loại bằng Đại Hồng Thủy nữa.

Trong câu chuyện của Tiên tri Ê-li và các tiên tri của Ba-anh thể hiện rõ nét sự tương tác này. Các tiên tri của Ba-anh gọi mãi mà không thấy lửa thiêu đốt của lễ dâng, nhưng Đức Chúa Trời đã giáng lửa trên của lễ mà Tiên tri Ê-li dâng lên cho danh Ngài.

Sự Thay Đổi Của Bàn Thờ

Vật liệu. Ban đầu bàn thờ được làm bằng một khối đá nguyên, nhưng về sau bàn thờ cũng được làm bởi các vật liệu như đất, gạch, gỗ và kim loại.

Chuyển hóa. Buổi ban đầu, các tổ phụ đức tin chỉ lập một bàn thờ cho Chúa, nhưng về sau từ một bàn thờ chuyển sang hai bàn thờ: Bàn thờ dâng sinh tế và Bàn thờ dâng hương.

Bàn thờ dâng sinh tế. Được đặt bên ngoài hành lang của đền thờ, bàn thờ này được dùng để dâng các sinh tế. Như các vật dụng khác của hành lang đền thờ, bàn thờ được làm bằng đồng. Sách 2 Sử ký chương 4 cho biết kích thước của bàn thờ dâng sinh tế là 20 x 20 x 10 cubits (10 x 10 x 5 met). Trên bàn thờ này, các thầy tế lễ dâng của lễ thiêu cho Thiên Chúa.

Bàn thờ dâng hương. Được đặt ở bên trong nơi thánh trước bức màn ngăn nơi thánh và nơi chí thánh. Bàn thờ này được làm bằng gỗ bọc vàng có kích thước là 1 x 1 x 2 cubits (5 x 5 x 1 met). Mỗi ngày hai lần hương thơm được đốt và dâng trên bàn thờ.

Lược Về Bàn Thờ Cho Thiên Chúa Ngày Nay

Bàn thờ bên ngoài thành Giê-ru-sa-lem thay thế cho bàn thờ dâng sinh tế. Đức Chúa Trời đã thực hiện chương trình cứu chuộc của Ngài qua việc

Với những người trưởng thành, chúng tôi cũng rao giảng sự khôn ngoan, nhưng không phải sự khôn ngoan của đời này, hoặc của những nhà lãnh đạo đời này là những người sẽ phải qua đi. Nhưng chúng tôi rao giảng sự khôn ngoan, mầu nhiệm và kín giấu của Đức Chúa Trời, điều đã được Đức Chúa Trời định sẵn từ trước các thời đại cho sự vinh quang của chúng ta.
(Cô-rinh-tô 2:6-7)

*Trưởng thành trong Chúa ai ơi,
Trưởng thành không phải tuổi đời phải cao.
Không phải bằng cấp cỡ nào,
Không phải giàu có chứa bao bạc vàng.
Trưởng thành là sống bình an,
Yêu thương, nhịn nhục, gian nan không sờn. (1)
Hết lòng tin cậy biết ơn, (2)
Thực thi lời Chúa giữa cơn thử rèn. (3)
Nhận Linh Thánh Chúa quyền năng, (4)
Sử dụng uy lực Chúa hằng hứa ban. (5)
Quyết tâm chống trả Sa-tan, (6)
Dem nhiều người đến vinh quang Nước Trời.*

Thanh Hữu

- (1) Ga-la-ti 5:22
- (2) 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:18
- (3) Ma-thi-ơ 28:19-20
- (4) 1 Cô-rinh-tô 2:12,14, 15
- (5) Lu-ca 10:19, Ma-thi-ơ 10:1
- (6) 1 Phi-e-rơ 5:8-9

ban Chúa Cứu Thế Giê-su cho nhân loại. Chúa Giê-su vừa là sinh tể vừa là thầy tế lễ dâng chính mình làm của lễ chuộc tội trên bàn thờ bên ngoài thành Giê-ru-sa-lem: Gô-gô-tha, đồi sọ. Bàn thờ sinh tể đã được trọn trong Chúa Giê-su. Ngài là sinh tể và cũng là thầy Tế Lễ Thượng Phẩm. Ngài dâng chính mình làm sinh tể trọn vẹn dâng lên đền tội và chuộc tội cho nhân loại, một lần là đủ. Ngày nay chúng ta không cần bàn thờ dâng sinh tể nữa.

Sự ngợi khen và việc lành thay thế cho bàn thờ xông hương. Kinh Thánh dạy chúng ta hãy đồng đi với Ngài ra ngoài trại quân để đồng chịu sỉ nhục với Ngài. Nhờ Đức Chúa Giê-su, chúng ta hằng dâng sinh tể bằng lời ngợi ca cho Đức Chúa Trời, nghĩa là bông trái của môi miệng tuyên xưng danh Ngài.

Việc lành cũng là sinh tể mà chúng ta dâng lên cho Ngài làm hài lòng Đức Chúa Trời (Hê-bơ-rơ 13:13, 15-16). Hãy dâng chính thân thể mình làm sinh tể sống, thánh khiết và đẹp lòng Đức Chúa Trời, đó là sự thờ phượng phải lẽ của anh em (Rô-ma 12:1)

Thân thể của mỗi Cơ Đốc Nhân là đền thờ có Đức Thánh Linh ngự và tấm lòng chúng ta chính là bàn thờ cho Thiên Chúa.

BÀN THỜ CHO TỔ TIÊN

Sự thờ cúng tổ tiên được thực hành ở nhiều nơi trên thế giới. Có những nơi thực hành vì làm theo tục lệ, có những nơi khác thực hành vì niềm tin vào sự hiện diện của người thân sau khi qua đời. Đối với người Việt, sự thờ cúng tổ tiên như một phần của sinh hoạt niềm tin tôn giáo như câu tục ngữ "tu đâu không bằng tu nhà, thờ cha kính mẹ hơn là đi tu" Để tỏ lòng tôn kính tổ tiên (cha, mẹ, ông, bà, tiền nhân) đã qua đời, người Việt lập bàn thờ để thờ phượng, dâng hoa quả, động vật, đặt biệt những món ăn mà tổ tiên thích khi con sinh tiền, được bày trên bàn thờ nhân ngày giỗ. Người Việt ngày xưa không chú trọng ngày sinh, nhưng chú trọng ngày chết. Các tiệc sinh nhật có lẽ kể từ khi người Tây phương vào Việt Nam và người Việt được ảnh hưởng theo.

Nhân ngày giỗ người ta cũng thắp nhang, đèn và đốt giấy vàng bạc cho tổ tiên ở âm phủ. Có những bức hình, bức tượng của tổ tiên được đặt trên bàn thờ. Con cháu cúi đầu hay quỳ gối thờ lạy tỏ lòng tôn kính người chết. Trong việc cúng tế tổ tiên, người phụ nữ Việt cũng được dự phần, đôi lúc thay thế luôn người nam, khác với người Hoa, bị ảnh hưởng nặng nề bởi nền văn hóa Khổng Mạnh, người phụ nữ không được thực hành việc cúng tế.

Người Việt thờ cúng tổ tiên với các lý do sau:

Chết là chưa hết. Trong niềm tin của người Việt, linh hồn của người quá cố vẫn còn hiện hữu, ở âm phủ hay lai vãng trên trần gian này.

Chết vẫn có nhu cầu. Nhiều người Việt tin rằng "dương sao âm vậy". Vì thế con cháu tin rằng linh hồn người chết vẫn cần có những nhu cầu, tinh thần vật chất, cho nên các linh hồn tổ tiên hay về bên con cháu và ngự trên bàn thờ. Con cháu thờ cúng chính là để đáp ứng nhu cầu của linh hồn người quá cố và di trì mối tương giao giữa thế giới hữu hình và vô hình.

Chết vẫn còn ảnh hưởng. Người quá cố dù đã khuất nhưng họ vẫn thường theo dõi những sinh hoạt của con cháu để phù hộ hay sửa phạt. Họ thường trở về nhà và ngự trên bàn thờ. Vì thế con cháu cần phải sống sao cho ông bà tổ tiên, dù đã khuất, được nở mặt nở mày.

Tỏ lòng hiếu thảo. Ngoài các lý do trên, sự thờ cúng tổ tiên còn thể hiện lòng hiếu thảo của con cháu đối với tổ tiên. Lòng hiếu thảo cũng là nền tảng của quan hệ gia đình của người Việt Nam.

Người Tin Đức Chúa Trời Kính Trọng Tổ Tiên:

Người tin Đức Chúa Trời rất kính trọng cha mẹ. Điều quan trọng nhất và cũng là điều răn đầu tiên trong mối tương giao giữa người và người, Chúa phán "*Hãy hiếu kính cha mẹ người, hầu cho người sống lâu trên đất mà Đức Chúa Trời người ban cho*" (Xuất Ai-cập 20:12). Người tin Chúa hiếu kính cha mẹ tập trung nhiều khi cha mẹ còn sống. Điều này cũng hợp với đạo lý của người Việt như câu nói "sống không cho ăn, chết làm văn tế ruồi"

Con cháu của những người tin Chúa thể hiện sự hiếu kính tổ tiên qua:

Vâng phục lời cha mẹ dạy. Chắc không có điều gì vui hơn cho cha mẹ là thấy con cái biết vâng lời. Những bậc cha mẹ trong Chúa thường dạy con cháu về chân lý của Chúa và muốn con cháu vâng theo Lời Chúa. Phận làm con cái, chúng ta phải vâng phục cha mẹ mình. "*Hỡi kẻ làm con, mọi sự hãy vâng phục cha mẹ mình vì điều đó đẹp lòng Chúa*" (Cô-lô-se 3:20)

Chăm lo cho cha mẹ khi khó khăn, già yếu. Không gì phước hạnh hơn cho cha mẹ là được có con cháu lo chăm sóc khi gặp khó khăn hay tuổi già. "*Ví bằng có ai không chăm sóc đến thân nhân mình, nhất là chăm sóc*

người nhà mình, ấy là người chối bỏ đức tin, lại xấu hơn người không tin nữa" (1 Ti-mô-thi 5:8)

Kính trọng cha mẹ. Kính trọng cha mẹ trong cách ăn ở và lời nói. Luật của Chúa dạy rất nghiêm khắc, "*Khi một người nào chửi cha mắng mẹ mình thì phải bị xử tử: nó đã chửi rủa cha mẹ; huyết nó sẽ đổ lại trên mình nó" (Lê-vi 20:9)*

Tưởng nhớ sau khi cha mẹ về với Chúa. Người tin Chúa phải nhớ đến đời sống đức tin của cha mẹ mình để tiếp bước con đường tin kính Chúa. Kinh thánh cho thấy Thiên Chúa dạy vua Sa-lô-môn phải học theo cha mình là vua Đa-vít mà bước đi trọn lành. "*Còn người (Sa-lô-môn), nếu người đi trước mặt Ta (Thiên Chúa), như Đa-vít, cha của người, đã đi, lấy lòng trọn lành và ngay thẳng mà làm theo các điều mà Ta đã phán dặn người, giữ những luật lệ và mạng lệnh của Ta, bấy giờ Ta sẽ làm cho ngôi nước người kiên cố đến đời đời trên Y-sơ-ra-ên, y như Ta đã hứa cùng Đa-vít, cha của người" (1 Các vua 9:4-5)*

Tuy Kinh thánh không dạy cụ thể nhưng người tin Chúa cũng có thể treo hình ông bà cha mẹ trong nhà để tưởng nhớ người qua đời. Người tin Chúa cũng làm lễ tưởng niệm, ghi nhớ công ơn của cha mẹ, hằng năm và đây cũng là dịp bày tỏ nhắc lại công việc cha mẹ khi còn sinh tiền để con cháu biết ơn, học tập. Nhân dịp này cũng làm chứng cho những người chưa biết về đức tin nơi Thiên Chúa về chân lý của Đức Chúa Trời. Người tin Chúa không lập bàn thờ cho Đức Chúa Trời vì chính thân thể là đền thờ Ngài ngự. Người tin Chúa cũng không lập bàn thờ cho cha mẹ của mình vì sự tưởng nhớ cốt ở trong lòng và thể hiện qua đời sống noi gương cha mẹ. Các lý do mà người tin Chúa không lập bàn thờ cho ông bà cha mẹ là vì:

Linh hồn người tin về với Chúa. Linh hồn người thân tin Chúa đã về An Nghỉ Viên (Paradise) trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Linh hồn của người tin Chúa không ở trong âm phủ hay là lai vãng trên trần gian này. Linh hồn người tin không cần nhu cầu nơi trần thế. Linh hồn người thân tin Chúa không về để hưởng khói nhang, hoa quả hay thú vật cúng tế cho nên làm lễ giỗ cúng không có ý nghĩa gì.

Linh hồn người tin của tổ tiên không ban phước hay giáng họa. Chỉ có Đức Chúa Trời là Đấng ban phước hay giáng họa. Ma quỷ cũng có thể làm thiệt hại hay hướng dẫn con người theo ý chúng, nhưng quyền tể trị tuyệt đối vẫn thuộc về Đức Chúa Trời.

Linh hồn người tin không lai vãng nơi trần thế. Khi người thân qua đời, linh hồn của họ đã được người sống cầu nguyện để Chúa đón về, thật Chúa đã đón về, thì người sống không nên gọi hồn người quá cố về lại trần gian này, nếu có gọi họ cũng không về đâu.

Tà linh có thể đến quấy phá khi cúng tế. Lập bàn thờ cúng tế sẽ là dịp để tà linh đến, vì tà linh rất thích cúng tế.

Chuyển hóa của bàn thờ tổ tiên sang bàn ghi nhớ tổ tiên là điều cần thiết để lấp vào khoảng trống về hình thức tâm linh của một người Việt vừa tin Chúa. Đức Chúa Trời không muốn con dân Chúa thờ phượng bất cứ đối tượng nào khác ngoài Ngài, nhưng Ngài cũng muốn chúng ta ghi nhớ tổ tiên và công việc đức tin của họ. Người mới tin Chúa có thể chuyển đổi theo những bước sau:

Các mức độ tương tác giữa niềm tin Tin Lành Truyền Thống và Văn Hóa Việt về bàn thờ

Tin Lành Truyền Thống			Văn Hóa Việt Nam	
5	4	3	2	1
Không có bàn thờ ghi nhớ và không treo di ảnh của tổ tiên	Chỉ treo di ảnh của tổ tiên trên tường không có bàn ghi nhớ	Có bàn ghi nhớ tổ tiên, nhưng chỉ trưng bày di ảnh	Có bàn ghi nhớ tổ tiên với di ảnh và các biểu tượng về công việc đức tin	Có bàn thờ và có cả lư hương để thắp nhang cho tổ tiên

Các mức độ tương tác giữa niềm tin Tin Lành Truyền Thống và Văn Hóa Việt về đám giỗ

Tin Lành Truyền Thống			Văn Hóa Việt Nam	
5	4	3	2	1
Bỏ hoàn toàn ngày ghi nhớ hay tưởng niệm tổ tiên	Làm lễ tưởng niệm tổ tiên trong phạm vi gia đình	Làm lễ tưởng niệm tổ tiên có mời anh chị em trong HT	Làm lễ tưởng niệm tổ tiên có mời anh chị em trong HT và bạn bè	Làm lễ giỗ, thắp nhang thờ lạy, mời bà con và hàng xóm

Lý tưởng để thực hiện trong sự tương tác này cho Tân Tín Hữu là sự dao động của cột 3 và 4.

BÀN THỜ CHO HÌNH TƯỢNG

Thờ phượng hình tượng là sự thờ phượng bất cứ điều gì ngoài Đấng Tạo Hóa hay là sự chống đối Ngài. Các tôn giáo không được thờ hình tượng như Thiên Chúa, Do Thái Giáo và Hồi Giáo. Không thờ hình tượng cũng có nghĩa là thuận phục Đấng Tạo Hóa, không làm tượng chạm và không thờ lạy tượng chạm. Thờ hình tượng được xem như thờ tà thần và bị nghiêm cấm. Chính Đức Chúa Trời đã ban điều răn về việc cấm thờ thần tượng.

"Trước mặt Ta các con không được có các thần khác. Con không được làm cho mình một hình tượng nào theo hình dạng của những vật trên trời cao, hoặc nơi đất thấp, hoặc trong nước dưới mặt đất. Con không được cúi lạy trước các hình tượng đó hay phụng thờ chúng; vì Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của con, là Đức Chúa Trời kỳ tà" (Xuất Ai-cập 20:3-5)

Hai cụm từ quan trọng để nói đến sự không thờ hình tượng là: Aniconism, Chống hình tượng và Iconoclasm, Phá bỏ hình tượng. Vì Kinh Thánh nghiêm cấm sự thờ hình tượng cho nên cũng nghiêm cấm việc lập bàn thờ thờ lạy hình tượng. Đức Chúa Trời nghiêm cấm sự thờ hình tượng là muốn dẫn đưa con người về lại với Chân Lý Nguyên Thủy, chính Ngài, Đấng tạo nên muôn loài vạn vật và là Chân Thần Duy Nhất. Con người được tạo dựng từ buổi sáng thế là để thờ phượng và tương giao với Đấng Tạo Hóa, Ông Trời.

Đối với bàn thờ hình tượng thì phải dẹp bỏ. Dầu vậy, chúng ta phải thực hiện cách khôn ngoan qua ba bước sau:

1. Đợi. Khi Tân Tín Hữu chưa sẵn sàng, chúng ta phải chờ đợi, đừng vội ép người về việc dẹp bỏ bàn thờ

2. Dạy Lời Chúa. Hãy dạy Tân Tín Hữu 10 Điều Răn và giáo lý căn bản

3. Dọn bỏ. Trong khi dạy thì cũng hướng Tân Tín Hữu đến việc dọn bỏ hình tượng và cầu nguyện để Chúa cảm động, soi sáng lòng. Chúng ta chỉ giúp dọn bỏ hình tượng chỉ khi nào gia đình Tân Tín Hữu đồng ý.

Xin đọc thêm Kinh thánh sách Ê-sai 44:12-20 và Thi Thiên 135: 15-18.

Mục sư Christian Phan Phước Lành

CHƯƠNG TRÌNH HIỆP TÁC CỦA LIÊN HỘI

Chương Trình Hiệp Tác (Cooperative Program) của Giáo Hội Báp-tít Nam Phương là một đặc thù gây quỹ rất kết quả. Niên khóa 2020-2021, chương trình đã nhận được \$192,271,436. 50% của tổng số quỹ được cung cấp cho Cơ Quan Truyền Giáo Quốc Nội (NAMB) các đại chủng viện, các cơ quan và Ban Điều Hành (Executive Committee). 50% phần còn lại được góp vào với quỹ Lottie Moon lo công tác truyền giáo hải ngoại.

Kể từ năm nay (2022), Liên Hội Baptist Việt Nam Bắc Mỹ (Hoa Kỳ và Canada) cũng mong ước có được Chương Trình Hiệp Tác cho công việc Chúa của Người Việt Nam (gọi là Việt Cooperative Program). Liên Hội hiện có nhiều cơ quan như Viện Thần Học, Cơ Quan Truyền Giáo, Cơ Quan Truyền Thông, Cơ Quan Phát Triển Hội Thánh, Ban Nam Giới, Ban Phụ Nữ, Đặc Biệt là mục vụ Thanh Niên, Mục vụ Nhi Đồng và các Mục vụ đặc biệt khác. Liên Hội cần có tài chánh để thực hiện công việc Chúa một cách hữu hiệu. Thay mặt cho Ban Lãnh Đạo của Liên Hội, tôi kêu gọi các Hội Thánh Báp-tít Việt Nam tại Hoa Kỳ và Canada dâng hiến qua chương trình này trong tinh thần "Ba cây chụm lại nên hòn núi cao."

Nguyện chúng ta bày tỏ vinh hiển danh Chúa qua việc cộng tác vào Quỹ Hiệp Tác của Liên Hội.

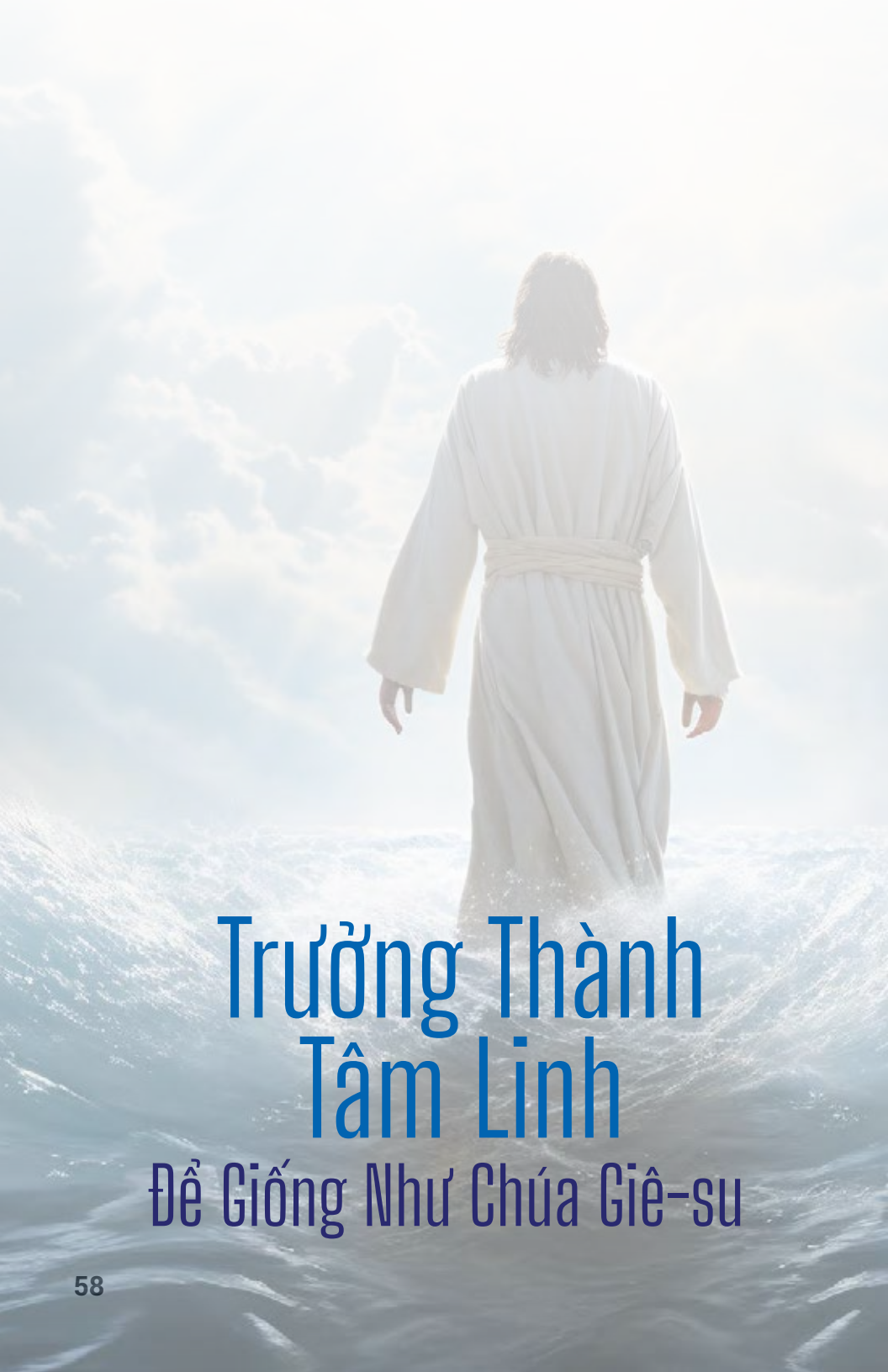
Số tiền dâng hiến xin vui lòng gửi về:

VNBF

216 Manresa Ct, Hampton, GA 30228

hay gửi qua Zelle:

lienhoibaptist@gmail.com

Trưởng Thành Tâm Linh

Để Giống Như Chúa Giê-su

Khi nói về sự trưởng thành thuộc linh, Phao-lô thường dùng từ *teleios* có nghĩa là “Trưởng thành”, “Trọn vẹn” hoặc “Đầy trọn”. Trong Ê-phê-sô 4:13, Phao-lô mong muốn “...tất cả chúng ta đạt đến sự hợp nhất trong đức tin và trong sự hiểu biết Con của Đức Chúa Trời, tiến đến mức trưởng thành, phát triển đến tầm thước vóc dáng đầy trọn của Chúa Cứu Thế.” Tuy nhiên, trong thư gửi tín hữu Ê-phê-sô, sự trưởng thành thuộc linh không chỉ là mục tiêu của cá nhân mà là mục tiêu của cả thân thể Đấng Christ.

Theo Stephen Rankin trong quyển sách viết với tựa đề “Aiming at Maturity - Nhằm đến sự trưởng thành” là mục tiêu của đời sống Cơ đốc nhân. Ông định nghĩa “Một Cơ đốc nhân trưởng thành về mặt thuộc linh là người có toàn bộ nhân cách, tâm trí, lời nói và hành động - bắt chước nhân cách của chính Chúa Giê-su”. Trong Ê-phê-sô 5:1-2, Phao-lô kêu gọi Hội Thánh ở Ê-phê-sô “*Vậy, anh em hãy trở nên những người bắt chước Đức Chúa Trời như các con yêu dấu của Ngài. Hãy bước đi trong tình yêu thương như Đấng Christ đã yêu thương chúng ta, xả thân Ngài vì chúng ta như một lễ vật và sinh tế tỏa ngát hương thơm dâng lên Đức Chúa Trời*” (BHD).

Mục tiêu của tác giả Steven W. Rankin viết “Aiming at Maturity - Nhằm đến sự trưởng thành” là tìm cách tập trung vào những phẩm chất chính của sự trưởng thành thuộc linh và tóm tắt những đoạn Kinh Thánh quan trọng để chỉ ra những nền tảng Kinh Thánh kêu gọi sự trưởng thành thuộc linh theo định hướng phước hạnh của Thiên Chúa.

Kinh Thánh mô tả những tân tín hữu vẫn còn đang bú “sữa” mặc dầu đã theo Chúa nhiều năm tháng. Theo lời Kinh Thánh dạy là chúng ta cần đạt đến điểm mà chúng ta không còn là “trẻ sơ sinh thuộc linh” nữa mà trưởng thành như “người lớn thuộc linh” (1 Cô-rinh-tô 3:2). Chúng ta cần phát triển về việc ăn “thức ăn đặc” nhằm mục đích không chỉ nuôi sống bản thân mà còn nuôi sống những người khác. Lý do quan trọng nhất để trưởng thành tâm linh là để cuộc sống của

chúng ta phản ánh bản chất của Chúa Giê-su.

Ngoài ra còn có nhiều lý do trưởng thành khác như:

- Có thể dẫn dắt gia đình mình theo Chúa Giê-su.
- Đào luyện các tín đồ khác
- Được trang bị để làm mọi việc lành
- Biết phân biệt điều thiện và điều ác, điều của xác thịt và điều của Thánh Linh.
- Nhận biết tiên tri giả, tà giáo, và mưu lược của Satan.
- Để nhìn thấy sự phước hạnh trong vương quốc của Đức Chúa Trời.

Theo quan điểm của Mục sư Oswald Chambers, "Sự trưởng thành về tâm linh không đạt được bằng năm tháng trôi qua, mà là sự vâng phục theo ý muốn của Đức Chúa Trời - Spiritual maturity is not reached by the passing of the years, but by obedience to the will of God."

Muốn tìm hiểu ý muốn của Chúa trong đời sống của chúng ta, Mục sư Billy Graham hỏi rằng "Bạn có muốn biết ý muốn của Đức Chúa Trời dành cho bạn không? Đó là để bạn ngày càng trở nên giống Chúa hơn. Đây là sự trưởng thành về mặt tâm linh, và nếu bạn thực hiện mục tiêu này của mình, nó sẽ thay đổi cuộc đời bạn - Do you want to know what God's will is for you? It is for you to become more and more like Christ. This is spiritual maturity, and if you make this your goal, it will change your life."

Vai trò của quyển Kinh Thánh trong đời sống của mỗi Cơ-đốc-nhân quan trọng như thế nào? Đối với Nhà Thần Học John Stott, "Cơ Đốc nhân không chú ý đến (sao lãng) Kinh Thánh chỉ đơn giản là không trưởng thành - Christians who neglect the Bible simply do not mature."

Sự trưởng thành thuộc linh là quá trình và mức độ đạt được để trở nên giống Chúa Giê-su mỗi ngày càng hơn. Theo Mục sư John MacArthur, "Giống như Đấng Christ là bản chất của sự tận hiến thuộc linh - Christ-likeness is the substance of spiritual dedication." Theo sứ đồ Phao-lô, đó là một quá trình đang diễn ra và không kết thúc trong mọi thời đại của chúng ta trên trái đất.

"Trẻ sơ sinh thuộc linh" sẽ suy nghĩ, nói năng, hành động như trẻ con cũng như không vui thích học Lời Chúa. Nhưng, "Người trưởng thành thuộc linh" luôn ham thích đọc, suy gẫm, và áp dụng Lời Chúa vào đời sống cách khôn ngoan. "Người lãnh đạo thuộc linh" không những vui thích học hỏi, nghiên cứu Lời Chúa liên tục, mà còn chuyên tâm đầu tư thời giờ theo học các chương trình Thần Học và chuyên sâu Mục Vụ tại các Viện Thần Học Cơ-đốc hầu trang bị cho sự phụng vụ Nhà Chúa. Sự tăng trưởng về mặt tâm linh đòi hỏi phải tăng trưởng trong sự cầu nguyện, thờ phượng và hiểu biết về Lời của Chúa trong Kinh Thánh. Quan trọng nhất, trưởng thành về mặt tâm linh có nghĩa là lớn lên trong đức tin, sự đầu phục và sự ăn năn qua sự thay đổi tâm trí, tấm lòng, và lối sống.

Trở nên giống như Chúa Giê-su có nghĩa là:

- Thể hiện lòng thương xót qua sự quan tâm về thể chất và tâm linh của người khác (Ma-thi-ơ 9:32-38).
- Thể hiện tâm tình khiêm nhu để phục vụ người khác, thay vì để được phục vụ (Ma-thi-ơ 20:26-28; Mác 10:43-45).
- Bày tỏ lòng tha thứ cho người khác như Chúa Giê-su đã tha thứ kẻ thù của Ngài (Cô-lô-se 3:13; Ma-thi-ơ 6:12; Lu-ca 11:4).
- Thể hiện đời sống cầu nguyện và tinh thức như Chúa Giê-su đã làm gương trong đời sống và chức vụ của Ngài (Ma-thi-ơ 26:36-46).
- Thể hiện tình yêu thương với người khác như Chúa đã yêu chúng ta (Giăng 15:12; 1 Giăng 3:14-16; Ê-phê-sô 5:2).
- Bày tỏ tinh thần rao giảng Phúc Âm cứu rỗi cho mọi người tin nhận Chúa Giê-su làm Đấng Cứu Chuộc hầu nhận được sự sống sung mãn và sự sống vĩnh cửu (Ma-thi-ơ 4:19; Mác 1:17-18; Giăng 20:21).

Những người trưởng thành về thuộc linh không chỉ biết Kinh Thánh mà còn hiểu biết sâu sắc về Đức Chúa Trời là Đấng đã mạc khải lời Kinh Thánh. Mức độ trưởng thành của mỗi con dân Chúa có thể được thể hiện qua lòng kính yêu Chúa, tâm tình phục vụ, lòng cam kết của đức tin, và lòng thành tín với Ngài cho đến cuối cùng. Hãy cùng nhau thực hiện mục đích của sự trưởng thành tâm linh cho mỗi con dân Chúa hầu trở nên giống như Chúa Cứu Thế Giê-su càng hơn.

Châm Rễ
Trưởng Thành Trong Đức Tin

“Vậy anh chị em đã tiếp nhận Đức Chúa Giê-su Christ làm Chúa thế nào, hãy bước đi trong Ngài thế ấy. Hãy đâm rễ, xây dựng lên trong Ngài, và vững lập trong đức tin, như anh chị em đã được dạy dỗ; anh chị em cũng hãy dồi dào trong sự tạ ơn.” Cô-lô-se 2:6-7

Đời sống trưởng thành của một người cơ đốc đi qua nhiều bước. Bước đầu tiên khi chúng ta được “tái sanh” bởi ăn năn tội và tiếp nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa của đời mình. Bước thứ hai đó là khi tư tưởng và tâm trí bên trong được đổi mới (Rô-ma 12:2), dần dần bỏ đi những sự suy nghĩ trần tục của con người cũ, mà mặc lấy lẽ thật của lời Chúa là những gì trong sạch và đáng khen ngợi (Phi-líp 4:8). Bước thứ ba là đời sống trưởng thành dẫn thân cùng chung sức hầu việc Chúa tại Hội Thánh địa phương. Tất cả sự tăng trưởng này đều lệ thuộc vào sự chăm rễ trong đức tin vững vàng.

I. Đâm Rễ

Điều thứ nhất, trong Kinh Thánh Cô-lô-se 2:7, sứ đồ Phao-lô cho chúng ta thấy một bí quyết để làm thế nào đức tin chúng ta được trưởng thành đó là hình ảnh của rễ cây đâm sâu xuống dưới lòng đất. Điều thứ nhất, sự “đâm rễ” nói lên sự trưởng thành của đức tin là một tiến trình mỗi ngày. Không có một rễ cây nào mà đâm sâu được xuống lòng đất qua một ngày một đêm, nhưng chắc chắn rễ cây sống thì cứ lớn dần lên, lan rộng ra, từ từ đâm sâu xuống lòng đất, để tìm những mạch nước cho cây mình.

Ai mua nhà cửa thường phải coi chừng rễ của những cây xồi lớn mọc gần bên cạnh, vì biết theo thời gian sức mạnh của những rễ cây lan rộng ra và có thể làm hư hại nền nhà của mình. Đặt niềm tin nơi Chúa để nhận sự cứu rỗi thì ngay tức khắc, nhưng muốn có đức tin trưởng thành thì cần có cả cuộc đời của một người chăm rễ đức tin thường xuyên.

Điều thứ hai, rễ cây là quan trọng vì nó là nguồn đem nhựa sống, thức ăn nuôi dưỡng cho cái cây từng giây từng phút một. Sách Giê-rê-mi 17:8 chép – “Nó (người tin cậy Chúa) cũng như cây trồng nơi bờ suối, đâm rễ theo dòng nước chảy; ngộ khi trời nắng, chẳng hề sợ hãi, mà lá cứ xanh tươi. Gặp năm hạn hán cũng chẳng lo gì, mà cứ ra trái không dứt.” Rễ cây đâm sâu dưới lòng đất và đều đặn hút nhựa sống từ đất lên để nuôi thân cây tăng trưởng từng ngày một. Rễ cây nó không có hút nước hôm nay cho cây, rồi ngày mai nó đi “nghỉ mát.”

Qua ẩn dụ “Gốc Nho và nhánh” trong Giăng 15:4-5, Chúa Giê-su cũng cho chúng ta hiểu điều này - *“Hãy cứ ở trong Ta, thì Ta sẽ ở trong các ngươi. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các ngươi chẳng cứ ở trong Ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các ngươi là nhánh. Ai cứ ở trong Ta và Ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài Ta, các ngươi chẳng làm chi được.”* Sống ở đời bí quyết thành công của một lực sĩ là sự tập luyện đều đặn, thì cũng vậy muốn đức tin tăng trưởng đều đặn chúng ta phải nuôi dưỡng đức tin đó mỗi ngày trong mỗi liên hệ gần gũi “cứ ở” trong Chúa Giê-su và lời Ngài.

Điều thứ ba, vì được truyền nhựa sống từ rễ, cây ra lá xanh tươi và kết trái. Trong Thi Thiên 1:2-3 cũng cho chúng ta hình dung được một cây lớn lên xanh tươi đầy hoa trái - *“Nhưng vui thích về luật pháp của Chúa, và suy gẫm luật pháp ấy ngày và đêm. Người ấy sẽ như cây trồng gần dòng nước, cứ đến mùa được hoa quả đầy cành, lá vẫn xanh chứ chẳng hề héo úa; Mọi sự người ấy làm đều sẽ thành công.”*

Cây được trồng gần dòng nước để cho rễ có thể đều đặn hút chất dinh dưỡng từ đất tốt, nước sâu lên cho thân cây. Thì cũng vậy cây đức tin khi được trồng gần lời Chúa sẽ được trưởng thành và sanh trái, chính là những nét tốt, đức hạnh mà sẽ có sức mạnh ảnh hưởng đến những người xung quanh. Người đời khi họ nhìn thấy đời sống của những người cơ đốc, họ có thêm muốn những đức hạnh chúng ta đang có không, đó là *“... yêu thương, vui vẻ, bình an, nhịn nhục, nhân từ, hiền lành, trung tín, khiêm tốn, tiết độ”* (Ga-la-ti 5:22-23).

Điều thứ tư, rễ cây đâm sâu giúp ích đem đến sự vững vàng của cái cây, nhất là khi giông tố kéo đến khắp bốn phương trời. Có những nhà tôn hay cây bị tróc gốc cuốn đi khi có những trận bão kéo đến vì không có rễ bám chặt dưới đất.

Câu chuyện của một sư phụ và ba tên học trò đi trên một con đường. Một đứa học trò cứ hỏi thầy mình – “Sức mạnh của đức tin là ở đâu?” Ông sư phụ không trả lời ngay, nhưng bảo đứa học trò thứ nhất nhổ một cọng cỏ, thì nó nhổ một cách dễ dàng; Rồi họ cùng tiếp tục đi. Đi một khoảng, ông bảo đứa học trò thứ hai nhổ một cây non. Tuy hơi khó hơn, nhưng hì hục đổ mồ hôi một hồi thì tên học trò thứ hai cũng nhổ được. Đi một khoảng nữa, ông thấy một cây xồi lớn và bảo tên học trò thứ ba nhổ cây xồi lên. Tên học trò đến ôm cây xồi và chỉ lắc đầu chịu thua mà thôi. Ông sư phụ bèn kết luận – “Các con ơi! Sức mạnh vững vàng của đức tin là ở cái rễ của nó. Các con hiểu chưa?”

II. Bước Đi trong sự Dạy Dỗ

Điều thứ nhất cần có để “cây” đức tin được tăng trưởng đúng mức là do sự học “Đạo,” để biết rõ những chân lý về Đức Chúa Trời, Chúa Giê-su và Chúa Thánh Linh và mọi đường lối của Chúa. Nếu không biết lẽ thật thì làm sao chúng ta nhận ra những lời dối trá, những lý thuyết sai lầm mà bị dụ dỗ đi theo.

Trong Ma-thi-ơ 24:24, chính Chúa Giê-su nói trước cho chúng ta biết về tình trạng của thời kỳ cuối cùng sẽ có nhiều tiên tri, giáo sư giả nổi lên với những lời dịu ngọt, êm tai, kể cả những phép lạ nữa mà sẽ dẫn dụ nhiều người đi vào những con đường hư mất, cũng vì họ không biết rõ lẽ thật – *“Vi nhiều christ giả và tiên tri giả sẽ dậy lên, làm những dấu lớn, phép lạ, nếu có thể được thì họ cũng đến dỗ dành chính những người được chọn.”*

Không phải chỉ những người ngoại mà thôi, nhưng kể cả những người “được chọn” nữa sẽ bị lừa lọc, vì đức tin không có rễ sâu. Nan đề của Hội Thánh có đứng vững trong thời kỳ khó khăn sắp đến luôn là nan đề mà chính Chúa Giê-su đã nói trong ẩn dụ “Người gieo giống” về tình trạng cây đức tin không có rễ trong lời Chúa – *“Người nào chịu lấy hạt*

giống nơi đất đá sỏi, tức là kẻ nghe đạo, liền vui mừng chịu lấy; song trong lòng không có rễ, chỉ tạm thời mà thôi, đến khi vì đạo mà gặp sự cực khổ, sự bắt bớ, thì liền vấp phạm."

Chúa Giê-su dùng hình của một cái cây không có rễ giống như một người có đức tin tiếp nhận Chúa một cách hời hợt, sống chỉ biết "Đạo" qua loa, xem thường lời dạy dỗ của Ngài; Cho đến khi sự bắt bớ, khổ cực, hoạn nạn kéo đến thì liền bị "tróc gốc." Chúng ta có đang học kỹ "đạo" đến mức sẵn sàng dạn dĩ bênh vực "đạo" không? Chúng ta có biết rõ những giáo lý căn bản, để khôn ngoan đối đáp với những lời dẫn dụ sai quấy dỗ dành, hay những quan điểm vô thần trên mạng lưới xã hội chưa? Khờ hay khôn là tùy ở chỗ mình có đều đặn học và hiểu sâu những đạo lý căn bản; Vì khi một người đã bị "mất căn bản" thì đức tin của họ không thể xây dựng lên cao được nữa.

Điều thứ hai, chúng ta không chỉ biết lẽ thật, nhưng còn phải tập bước đi bằng cách thực hành những điều đã học. Chúng ta thường dạy học thì giỏi, nhưng thiếu sự thúc dục bước đến sự thực hành. Nếu tôi mở lớp dạy cách câu cá, cách móc lưỡi câu, cách dùng loại mồi nào, cách tìm những nơi có cá; Xong rồi ra về và mỗi tuần cứ học như vậy, thì thử hỏi quý vị có chán không? Chắc vài tuần là mọi người bỏ lớp hết. Huống gì chúng ta dạy "Đạo" từ tuần này đến tuần nọ, nhưng chẳng bao giờ "ra sông câu hết" thì có ích gì? Sứ đồ Gia-cơ nhắc - "...*nếu đức tin không sanh ra việc làm, thì tự mình nó chết*" (Gia-cơ 2:17). Chỉ bởi sống đạo thì rễ cây đức tin mới đâm sâu và đời sống đứng vững trước mọi thử thách.

Trong Ma-thi-ơ 7:24-26 thì Chúa Giê-su dạy qua những cơn bão chúng ta mới biết căn nhà đức tin của mình vững vàng, còn không thì ai cũng như ai mà thôi - "*Vậy, kẻ nào nghe và làm theo lời ta phán đây, thì giống như một người khôn ngoan cất nhà mình trên hòn đá. Có mưa sa, nước chảy, gió lay, xô động nhà ấy; song không sập, vì đã cất trên đá. Kẻ nào nghe lời ta phán đây, mà không làm theo, khác nào như người dại cất nhà mình trên đất cát.*"

Có những cơn mưa sa, gió động nào trong đời sống để chúng ta thử đức tin mình đang trưởng thành mạnh mẽ thế nào không? Có những

lúc chúng ta gặp phải hoạn nạn, đau ốm, chán nản... thì đức tin có còn đứng vững không, hay bị lay chuyển với nhiều sự nghi ngờ của lời Chúa hứa.

Điều thứ ba đó là phải có thì giờ tĩnh tâm cầu nguyện mỗi ngày, nhờ cậy ơn Chúa giúp đỡ để sống đạo, vì "*... chỉ Đức Chúa Trời, Đấng làm cho lớn lên*" (1 Cô-rinh-tô 3:7). Hãy xem tấm gương của chính đời sống Đa-ni-ên, khi bị đem đi làm phu tù bên nước Ba-by-lôn. Có lần vua Đa-ri-út ra chiếu chỉ cho mọi người phải chỉ được cầu khẩn ở một mình vua mà thôi, nếu không sẽ bị quăng vào hang sư tử. Kinh Thánh chép Đa-ni-ên không chịu làm điều này, cho dù biết mình sẽ phải mất mạng sống. Ở đâu mà Đa-ni-ên có đức tin vững vàng hết lòng đi theo điều răn của Chúa, để dám quyết định không chịu phục luật vua? Trong Đa-ni-ên 6:10 có chép - "*Khi Đa-ni-ên nghe rằng chỉ dụ đó đã ký tên rồi, thì về nhà mình (những cửa sổ của phòng người thì mở về hướng Giê-ru-sa-lem). Tại đó, cứ một ngày ba lần, người quì gối xuống, cầu nguyện, xưng tạ trước mặt Đức Chúa Trời mình, như vẫn làm khi trước.*"

Không phải tự nhiên mà Đa-ni-ên có đức tin "thử lửa" mạnh như vậy mà dám nghịch lại lệnh vua, nhưng là vì đức tin đã từng được nuôi dưỡng thường xuyên mỗi ngày ba lần cầu nguyện từ hồi còn trẻ. Nếu Đa-ni-ên không có thói quen cầu nguyện tương giao với Chúa thường xuyên mỗi ngày ba lần thì Đa-ni-ên cũng chỉ giống như mọi người khác, khi "gió thổi thì sung sẽ bị rụng" mà thôi. Sự tăng trưởng của đức tin được xây dựng bởi thì giờ mỗi ngày chúng ta để ra tương giao với Chúa qua sự cầu nguyện và học "Đạo," để hiểu biết rõ những lẽ thật về Chúa mà hết lòng tin cậy Ngài.

Điều thứ tư, chúng ta phải gia nhập cùng với những nhóm nhỏ để hỗ trợ nhau và cùng nâng đỡ nhau. Người đời còn nói: "Một cây làm chẳng nên non, ba cây chụm lại lên hòn núi cao..." mà chúng ta không biết sức mạnh của số đông sao? Loại cây Sequoia ở bên California có thể cao đến 300 feet. Điều lạ là loại cây này không có rễ sâu, chỉ mọc gần mặt đất, nhưng lan rất rộng để hút hơi nước trên mặt đất. Với rễ không sâu như vậy thì làm sao loại cây Sequoia này đứng vững trong những trận gió bão được?

Lý do là vì loại cây này không bao giờ mọc chỉ một mình, nhưng thường mọc theo từng đám chung với nhau và rễ cây của những đám cây này “đan, lẫn lộn với nhau” để giúp đỡ nhau chống đỡ lại những cơn gió lớn.

Chúng ta cũng cần “đan” với nhau, hỗ trợ nhau, “sắt mài sắt” (Châm Ngôn 27:17), hầu đứng vững được trong đức tin. Vì thế Chúa Giê-su đã thiết lập nên hội thánh, đến nỗi “... các cửa âm phủ sẽ không thắng được hội” (Ma-thi-ơ 16:18).

Chúng ta có sốt sắng trong sự thông công với những anh chị em có cùng một niềm tin không, hay là thì giờ để ra với những người bạn đời nhiều hơn; hèn chi mỗi ngày chúng ta trở nên giống như họ, từ tướng đi, cách ăn mặc, cho đến những thói hư tật xấu, để rồi hay thương lượng những lý thuyết đi nghịch với điều răn Chúa dạy sao?

Không có lúc nào hội thánh cần những người lãnh đạo có đức tin trưởng thành cho bằng ngày hôm nay là thời kỳ mà vô số con dân Chúa đang bị nguội lạnh, dửng dưng và sẽ có lúc bịt tai, chẳng còn muốn nghe đến lẽ thật. Người lãnh đạo trưởng thành sẽ không bỏ cuộc, không chịu thua và cũng không ùa theo đám đông, nhưng sẽ trung tín hầu việc Chúa cho đến cùng.

Vậy, hãy chăm rễ trưởng thành đức tin của mình vững vàng, hầu có thể ảnh hưởng những người khác đạo của Chúa thay vì bị ảnh hưởng, nhất là khi thời kỳ khó khăn đang tiến đến nhanh chóng. Hãy tập tành đều đặn một đời sống kỷ luật tâm linh, thường xuyên trong sự tĩnh tâm học lời Chúa, cầu nguyện mỗi ngày, sống đạo, sốt sắng trong sự nhóm lại thường xuyên, để có thể đứng vững cho đến khi Chúa Giê-su tái lâm.

Mục sư Nguyễn Trọng Vinh

April 2024

**DƯƠNG LINH
CÁC MỤC SƯ VÀ BÀ**

TƯƠI MỚI

TRONG CHỨC VỤ

Từ 1pm Thứ Tư,
9 tháng 10/2024
Đến 1pm Thứ Sáu,
11 tháng 10/2024

TẠI HOUSTON, TX

Đăng ký tại Đại Hội hoặc liên lạc:
MS Phan Phước Lành:
phan1010@gmail.com
(206) 240-2605☒

Sống Cho Lý Lịch Hay Sống Cho Điều Vắn?

Trong thời đại hội nhập và phát triển, nơi mọi người không ngừng chạy đua để thăng tiến và thành đạt trong cuộc sống, chúng ta hầu như phải nỗ lực mỗi phút mỗi giây để được xã hội công nhận. Giữa những cuộc chạy đua không hồi kết để đạt được mục tiêu trong cuộc đời, chúng ta dần đánh mất sự bình an khi chìm đắm trong vũng bùn lo âu, căng thẳng cho những chuyện xây mặt ngoài con người của chúng ta. Đây là tình trạng không phải chỉ có trong xã hội bên ngoài mà suy nghĩ này đang tràn ngập trong các lãnh đạo Hội Thánh của Đức Chúa Trời. Lẽ đó, tôi hy vọng bài nói chuyện của David Brooks, Biên tập viên The New York Times, vào tháng 9 năm 2023 giúp chúng ta có những phút suy nghĩ về chỗ đứng, chức vụ của mình là con dân Đức Chúa Trời là thế nào.

Trong bài nói chuyện ngắn mang tính tịnh tâm của David Brooks, gợi ý rằng trong mỗi chúng ta đều có hai bản thể: Bản thể khao khát thành công và luôn tìm cách xây dựng một sơ yếu lý lịch thật đẹp cho mình. Cùng lúc một bản thể khác trong chúng ta tìm kiếm sự kết nối với cộng đồng nhân loại bằng yêu thương, nhân ái - những giá trị tạo nên một bài điệu văn cho đời mình.

Ông đặt câu hỏi, làm sao để chúng ta có thể sống cân bằng giữa hai bản thể này? Có lẽ, một khi chúng ta biết được cả hai bản thể đó. Vì vậy, ông đã suy nghĩ về sự khác biệt giữa các đức tính hướng về sơ yếu lý lịch và các đức tính xây dựng điệu văn. Các đức tính trong sơ yếu lý lịch là những phẩm chất cá nhân chúng ta đưa vào sơ yếu lý lịch của mình như: Những kỹ năng, tài khéo, thành tựu chúng ta cố gắng hiển cho thương trường, cho nghề nghiệp hay cho công việc. Các đức tính hướng vào điệu văn là những điều được đề cập từ người khác khi

chúng ta qua đời, sâu hơn: Chúng ta là ai, động lực cho cuộc sống chúng ta là gì, bản chất các mối quan hệ của chúng ta ra sao, chúng ta có dũng cảm, có yêu thương, có đáng tin cậy, có kiên định không? Và hầu hết chúng ta, kể cả tôi, sẽ nói rằng đức tính điều vẫn là quan trọng hơn cả. Nhưng trong trường hợp của tôi (David), câu hỏi đặt ra các đức tính đó có phải là điều tôi nghĩ đến nhiều nhất không? Và câu trả lời là không.

Vì vậy, trong khi bối rối về vấn đề đó, một nhà tư tưởng đã giúp làm sáng tỏ trong việc này cho tôi là Joseph B. Soloveitchik, một Rabi người Do Thái đã viết quyển "Người Đàn Ông Cô Đơn Của Đức Tin" vào năm 1965. Soloveitchik cho biết có hai mặt trong bản chất con người của mỗi chúng ta, mà ông gọi là Adam I và Adam II. Adam I là mặt trần tục, đầy tham vọng, mặt bên ngoài của bản chất chúng ta. Anh ấy muốn xây dựng, sáng tạo, thành lập các công ty, tạo ra sự đổi mới. Adam II là khía cạnh khiêm tốn bản chất bên trong của chúng ta. Adam II không chỉ muốn làm điều tốt mà còn muốn trở thành người tốt, sống theo cách nội tâm tôn vinh Thiên Chúa, sự sáng tạo vào khả năng chúng ta được ban cho.

- Adam I, tôi muốn chinh phục thế giới. Adam II muốn nghe một tiếng gọi để bước theo.

- Adam I, tôi yêu thành tích. Adam II yêu thích sự kiên định và sức mạnh nội tâm.

- Adam I, tôi xét xem mọi thứ hoạt động như thế nào. Adam II hỏi tại sao chúng ta có mặt trên trần gian.

- Phương châm của Adam I là "Thành công." Phương châm của Adam II là "Tình yêu, sự cứu chuộc và sự ban cho."

Và Soloveitchik lập luận rằng hai mặt bản chất con người của chúng ta đang chiến tranh với nhau. Chúng ta đang sống trong sự đối đầu liên tục giữa thành công bên ngoài và giá trị bên trong. Và điều khó khăn, về hai mặt bản chất của chúng ta là chúng hoạt động theo các lý lẽ khác nhau. Lý lẽ bên ngoài là lý lẽ kinh tế: Đầu tư vào dẫn đến lợi ích được để ra, rủi ro dẫn đến phần thưởng. Mặt bên trong bản chất của chúng ta là lý lẽ đạo đức, công bằng và thường là lý lẽ nghịch đảo với bên ngoài.

- Bạn phải cho, để nhận được.
- Bạn phải buông bỏ thứ bên ngoài bản thân, để có được sức mạnh bên trong.
- Bạn phải thắng chính mình để có được điều bạn muốn.
- Để hoàn thiện bản thân, bạn phải quên mình.
- Để tìm lại được chính mình, bạn phải đánh mất nó.

Chúng ta tình cờ sống trong một xã hội ủng hộ Adam I, và thường bỏ quên Adam II và từ đó chúng ta trở thành một sinh vật lạnh lùng, tính toán, rơi vào một hạng tầm thường, nơi mình nhận ra có sự khác biệt giữa con người mình mong muốn và con người thực của mình. Chúng ta không có được loại điều văn như mình mong muốn, và chúng ta hy vọng ai đó sẽ ban cho mình.

Chúng ta không có chiều sâu của niềm tin. Chúng ta không có cảm xúc bay cao. Chúng ta không có sự cam kết với những nhiệm vụ sẽ phải mất hơn cả cuộc đời để xây dựng. Chúng ta đã được nhắc nhở về một phản ứng phổ biến trong lịch sử về cách mình xây dựng một Adam II vững chắc, là cách chúng ta xây dựng chiều sâu nhân cách của mình. Qua lịch sử, con người đã ngồi nhìn lại quá khứ của chính mình, đôi khi là một thời điểm của tuổi ấu thơ vào một khoảnh khắc xấu hổ, một tội lỗi đã phạm, một hành động ích kỷ, thiếu sót, nông nổi, giận dữ, tự ti, hay là một người cố gắng làm hài lòng mọi người, thiếu can đảm...

Adam I được xây dựng trên thế mạnh của chúng ta. Adam II được xây dựng trên những chiến đấu với những cái yếu của chúng ta. Khi nhìn vào chính mình, chúng ta tìm thấy tội lỗi mình đã phạm phải nhiều lần trong cuộc sống và chúng ta chiến đấu, vật lộn với những tội lỗi đó, và từ những nỗi đau đó chiều sâu của tính chất trong chúng ta được xây dựng. Và chúng ta không được dạy để nhận ra tội lỗi của bản thân, vì trong nền văn hóa này chúng ta không được dạy làm thế nào để vật lộn với cái bất toàn của mình, đối đầu với nó thế nào và làm sao để chống lại nó. Hay đúng hơn là chúng ta đang sống trong một nền văn hóa với triết lý của Adam I, nơi chúng ta không có trách nhiệm gì về Adam II.

Cuối cùng, Reinhold Niebuhr tổng kết cuộc đổi đầu cách đây đủ trong cuộc sống của Adam I và Adam II, như sau:

“Không điều gì đáng làm, có thể đạt được trong cuộc đời chúng ta; do đó chúng ta chỉ được cứu bằng niềm hy vọng.

Không có gì đúng, có ý nghĩa hoàn toàn trong bất kỳ bối cảnh nào của lịch sử; vì vậy chúng ta chỉ được cứu bởi đức tin.

Không có việc gì chúng ta làm, dù có đạo đức đến đâu, có thể thực hiện một mình được; vì vậy chúng ta chỉ được cứu bởi tình thương.

Không có hành động đạo đức nào hoàn toàn có đạo đức theo quan điểm của bạn bè hay kẻ thù của chúng ta bằng quan điểm của chính chúng ta.

Vì vậy, chúng ta chỉ được cứu bởi hình thức cuối cùng của tình yêu thương, đó là sự tha thứ.”

David Brooks

(Mục sư Hà Quan Ngọc, lược dịch)

Truyền Giáo và Huấn Luyện

Cảm tạ Chúa ban cho chúng tôi có cơ hội về Việt Nam hầu việc Chúa trong ba tuần thật phước hạnh. Tuần đầu tiên, tôi cùng đoàn truyền giáo gồm có mười một người (Bốn Mục sư và bảy tín hữu) đi miền Trung truyền giáo tại vùng Quảng Trị, Quảng Ngãi, Quảng Nam và Đà Nẵng. Chúng tôi viếng thăm năm Hội Thánh. Ba Hội Thánh người Sắc tộc và hai Hội Thánh người Kinh. Mỗi nơi đều biệt riêng một tiếng đồng hồ thờ phượng Chúa, làm chứng về Chúa, ca ngợi Chúa, và chia sẻ sứ điệp Phúc Âm. Mỗi nơi đều có tặng quà tình thương cho gia đình nghèo, học bổng cho học trò nghèo, và tiền cho người đau bệnh. Có nhiều tín hữu hứa nguyện cầu nguyện dẫn thân hầu việc Chúa.

Có một số thân hữu đưa tay cầu nguyện tin nhận Chúa. Những người này sẽ được Mục sư Quản nhiệm Hội Thánh địa phương giúp đỡ chăm

sóc đời linh sau này.

Riêng tại vùng Thanh Hóa, tôi cùng đoàn Truyền giáo từ Hà Nội đến thăm được ba điểm nhóm. Có ba người cầu nguyện tin nhận Chúa. Đoàn cũng dùng tiền dâng hiến đặc biệt gửi quà tặng cho mỗi Hội Thánh và Mục sư Quản nhiệm hợp tác với đoàn trong công tác truyền giáo. Cảm tạ Chúa ban cho mọi người trong đoàn có được những ngày hầu việc Chúa và thông công với nhau thật vui và đầy phước hạnh.

Cảm ơn quý Mục sư và anh chị em dâng hiến để đoàn có tài chánh làm quà tặng cho các điểm nhóm. Hội Thánh Đức Tin Dallas sẽ bảo trợ hai Hội Thánh (Một Hội Thánh người Sắc tộc và một Hội Thánh người Kinh) trong công tác trang bị người lãnh đạo và thành lập Hội Thánh mới trong thời gian tới.

Cảm ơn sự dâng hiến mười ngàn đô la từ các tín hữu Hội Thánh Đức

Tin Dallas, Hội Thánh New Orleans, một số tín hữu từ xa, và đặc biệt một ngàn đô la từ Ban Tráng Niên Hội Thánh Cộng Đồng Aurora, Colorado. Cầu xin Chúa ban phước lại dư dật trên quý ông bà anh chị em hỗ trợ tài chánh cho công tác truyền giáo tại quê nhà.

Tuần thứ nhì, tôi cùng với Mục sư Trần Đào, Mục sư Nguyễn Tấn Dương và cô Đặng Nguyên Hồng đến Hà Nội để huấn luyện mục vụ qua các môn học “Đào TẠO MÔN ĐỒ”, “Lãnh Đạo Tâm Linh”, “Mục Vụ Giáo Sĩ”, “Giảng Luận Căn Bản”, “Lãnh Đạo Cơ Đốc”, “Người Nữ Của Đức Chúa Trời” và “Quản Trị Hội Thánh”. Có khoảng một trăm Mục sư và phu nhân cùng với các nhân sự tham dự trong suốt ba ngày, từ chín giờ sáng đến chín giờ tối. Mỗi buổi tối đều có buổi nhóm bồi linh dành cho nam giới và phụ nữ. Tôi được khích lệ qua tinh thần thờ phượng, tinh thần hiếu học, và tâm tình kết nối thông công với nhau.

Tuần thứ ba, chúng tôi vào Thủ Đức-Sài Gòn để tiếp tục ba ngày huấn

luyện từ chín giờ sáng đến chín giờ tối. Có khoảng hai trăm hai mươi Mục sư và phu nhân cùng với các nhân sự tham dự. Mọi người tham dự ở hai trung tâm Hà Nội và Trung tâm Thủ Đức-Sài Gòn đều rất chịu khó học tập và chịu cực với chỗ ở chật hẹp, nóng bức, không có máy điều hòa.

Cảm tạ Chúa ban cho chương trình huấn luyện mục vụ dành riêng cho Giáo Hội Báp-tít Việt Nam được kết quả tốt đẹp, đầy tràn phước hạnh Chúa ban. Cảm ơn sự hỗ trợ tài chánh năm ngàn đô la từ Viện Thần Học Báp-tít (VBTS), Cơ Quan Truyền Giáo (VMB), Liên Đoàn Nam giới, Liên Đoàn Phụ nữ cùng một số Mục sư và tín hữu.

Cầu xin Chúa ban phước lại dư dật trên tất cả quý Mục sư và ông bà anh chị em trong công tác trang bị người hầu việc Chúa, xây dựng Hội Thánh vững mạnh, và mở rộng Vương quốc Chúa trên quê hương Việt Nam.

Mục sư Lê Hồng Phúc

Kính chúc quý Mục sư & quý Tín hữu
tham dự Đại Hội Báp-tít 2024 tại
Atlanta, GA tràn đầy phước hạnh, gặt
hái nhiều thành quả trong tinh thần
"Trưởng Thành" qua công tác xây
dựng Hội thánh vững mạnh và mở
rộng Vương quốc Chúa trên đất.

Ban Chấp Hành Liên Hội

MADE WITH
SOUL IN
ATLANTA

**ĐẶC
SẢN**

TIN & SỐNG

Số Mùa Hè 2024

**CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA LIÊN HỘI
TIN LÀNH BÁP-TÍT VIỆT NAM, BẮC MỸ**

6355 E Bay Blvd, Gulf Breeze, FL 32564